

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 100

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 3 de març del 1998, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1233/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions del Govern pre a la compensació a famílies de malalts desplaçats a Son Dureta. 4342
 - 2) RGE núm. 1234/98, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències de l'anomenat "medicamentazo" a les Illes Balears. 4343
 - 3) RGE núm. 659/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla energètic de les Illes Balears. 4344
-

- 4) RGE núm. 1003/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a "Great Springolf Days 97" 4345
- 5) RGE núm. 785/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a recurs d'inconstitucionalitat Govern i Parlament balear. (**Decaiguda**) 4345
- 6) RGE núm. 739/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a execució a Menorca del conveni de carreteres, pas carretera general per Ferreries. (**Retirada**) 4345
- 7) RGE núm. 1198/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessament del director general de Consum. 4345
- 8) RGE núm. 1218/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificacions a les DOT degudes a les crítiques del sector més conservador dels propietaris de terres. 4346
- 9) RGE núm. 1170/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a inversions municipals en matèria hidràulica. 4347
- 10) RGE núm. 1159/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a programa de drogodependències. 4349
- 11) RGE núm. 1224/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral setmanal del personal docent. 4350
- 12) RGE núm. 740/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a execució a Menorca del conveni de carreteres, rondes nord i sud de Ciutadella. (**Retirada**) 4350

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 7144/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern relativa a salut mental. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4696/97. 4350

- III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ DE LA PROPOSICIÓ DE LLEI** RGE núm. 4622/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a protecció ambiental i gestió sostenible dels béns naturals. 4355

- IV.- DEBAT I VOTACIÓ DE L'ESMENA A LA TOTALITAT** RGE núm. 6172/97, del Grup Parlamentari Socialista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 5270/97, de creació del Consell Balear de Transports Terrestres i del Comitè Balear del Transport per Carretera. 4364

EL SR. PRESIDENT:

Molt bones tardes, senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 1233/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions del Govern per a la compensació a famílies de malalts desplaçats a Son Dureta.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes. La primera la formula el diputat Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les actuacions del Govern per a la compensació a famílies de malalts desplaçats a Son Dureta. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, Sr. Conseller, exactament el dia 1 d'octubre del 97, fa ja cinc mesos, la Comissió d'Assumptes Socials va prendre l'acord per unanimitat que el Parlament instava el Govern balear a reivindicar davant de l'Insalud l'actualització i adequació a la realitat insular de la nostra comunitat autònoma de les dietes per a acompanyants de malalts desplaçats als hospitals de Son Dureta, tant per als ciutadans d'Eivissa de Formentera o de Menorca, i a Can Misses per als ciutadans de Formentera. Per això volfem saber, transcorreguts aquests cinc mesos, quines gestions ha fet el Govern per donar compliment a aquest acord.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, s'han fet diverses gestions que encara, desgraciadament, no han fructificat en l'increment que creim que mereix el fet insular en l'ajuda a desplaçats per malalties, que òbviament estan mal compensats en aquests moments. Li puc dir que és un tema de conversa quasi permanent amb la Direcció Territorial d'Insalud, i és un tema que està a l'agenda de la reunió que aquest conseller que li parla mantindrà demà passat amb el president de l'Insalud a Madrid.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Em temia que podia ser un tema més d'aquests que estan en estudis, o que estan pendents de fer l'estudi. Ho hem vist amb el tema dels transports aeris, els grans perjudicis que hem sofert aquest hivern, i segurament quan arribi l'estiu s'arreglarà, si no més per una qüestió de mercat. Aquest és un tema important que afecta d'una manera discriminatòria els ciutadans de Menorca, de Formentera i d'Eivissa, que tres mesos abans de finalitzar l'any s'havia pres aquest acord, i per tant que haguera hagut entrar donar compliment a aquest acord, o solució a aquest problema en els pressupostos general de l'Estat, si es creia que aquesta era la solució. Però efectivament han passat cinc mesos i continua estant en cartera, continua estant en estudi. Davant aquestes realitats, la del transport aeri, i aquesta, per exemple, com altres que podríem posar, puc comprendre els discursos reivindicatius davant Madrid que fa el nostre president; però potser, com diu aquí, que el president insta als illencs a perdre l'empeïment, o la vergonya com deim a Eivissa, a l'hora de reivindicar coses; potser els illencs el que necessitam no és perdre la vergonya, sinó un Govern que sàpiga defensar els nostres interessos davant Madrid. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Jo voldria dir que el qui els parla, i tot el Govern, defensa els interessos de les Illes Balears tan bé com sap davant el Govern de Madrid, no ho dubti. I aquest tema, evidentment, a mi em preocupa de la mateixa manera que a vostè i a tots els diputats, perquè és un situació realment inacceptable, i s'estan fent les gestions que es poden fer, i en qualsevol cas li puc dir que dins els increments de les partides corresponents dels pressupostos generals de l'Estat pel que respecta a l'Insalud, cabria la possibilitat que pogués existir aquesta finançació. Falta que es pugui arribar a un acord, que a mi m'agradaria que pogués tenir vigència a data de dia 1 de gener d'enguany. En qualsevol cas, el que no puc donar per bo és que es digui que no es fa res, que no es defensen els interessos dels balears. Jo crec que una cosa distinta és que es facin esforços, i una altra cosa distinta és que tot el que es demana, o tot el que s'intenta es pugui aconseguir. En qualsevol cas, jo faig meua la seva reivindicació, perquè em pareix de justícia, perquè certament les persones que pateixen la situació d'haver de desplaçar-se a l'hospital de referència de Son Dureta, llavors això els suposa certament un cost molt elevat, i jo crec que l'Insalud, lluny de demanar col·laboració al Govern balear per aquest tema, com ha fet en qualque moment, el que hauria de fer certament és finançar aquesta qüestió. Estic completament d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 1234/98, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Gascon i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conseqüències de l'anomenat "medicamentazo" a les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Miquel Gascon, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a les conseqüències del *medicamentazo* a les Illes Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, després de varies negatives del Govern de l'Estat, que no posaria un altre *medicamentazo*, que es va anomenar, han tret una llista de medicaments, uns 600 medicaments que deixaran d'estar finançats per la Seguretat Social. Volíem saber quina valoració fa el conseller de les conseqüències de l'aplicació d'aquest *medicamentazo* a les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gascon, és molt estret el marge de la contestació a una pregunta per explicar amb el detall que mereix la qüestió aquest tema. En qualsevol cas, jo voldria dir que l'objectiu de la llista negativa de medicaments és obtenir millor finançació per al conjunt del sistema sanitari. No feim una cosa..., o no fa el Govern de la nació en aquest tema una cosa distinta a la que han fet els països del nostre entorn. Jo crec que això també s'ha de reconèixer, es fa el que s'ha fet a la resta de països del nostre entorn, perquè la despesa farmacèutica estava absolutament desbordada, i perquè determinades medicacions de baixa utilitat terapèutica era necessari que sortissin de la protecció del sistema públic de seguretat sanitària.

Però en qualsevol cas li voldria dir que la gran diferència que distingeix aquest anomenat *medicamentazo* que es produirà - perquè encara no s'ha produït - aviat, en comparació amb el que es va produir quan governava el PSOE, és que l'anterior va detreure recursos del sistema per a altres coses, i aquest detreu recursos de farmàcia per invertir-los en assistència sanitària, en millora d'infraestructures sanitàries. Aquesta és una diferència fonamental.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. El *medicamentazo* que diu vostè del PSOE va representar sobre la finançació farmacèutica una mínima quantitat, i ara és el 3,7% de la quantitat de finançació farmacèutica, que és el 25% de la sanitat. A part d'això, no es varen treure línies senceres de medicaments.

De totes maneres la meua pregunta era la repercussió a Balears, no parlava d'altres coses. Repercussió a les Balears vol dir que, per exemple, senyors majors que estan ingressats a la residència de la Comunitat Autònoma s'hauran de pagar determinats medicaments, que ara no se'ls paguen perquè els paga la seguretat social. Qui els pagarà? Això és una repercussió a la gent de les Illes Balears, l'altre que em diu vostè són altres històries. A part d'això, li diré en pla sense crear malestar, que a l'anterior *medicamentazo* varen treure medicaments, vostè diu que per unes altres raons. Jo li puc dir que ara, si aquest diputat que li parla té el que es diu una diarrea, se l'haurà de tractar ell mateix pagant-se els seus medicaments; igual que si vostè té un estrenyiment, s'haurà de pagar la lavativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, prengui's els dos exemples amb caràcter simbòlic, perquè si no, no anirà bé això.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

No, només per dir que aquest és un tema que és enormement complex, i jo crec que l'important és dir que l'elecció negativa, excloure determinats medicaments de la seguretat social té un doble objecte: eliminar productes de baixa utilitat terapèutica, per posar alguns exemples, i per altra banda millorar la finançació del conjunt del sistema. La factura de farmàcia, pot ser anecdòtic, però a vegades convé dir qualque dada per il·lustrar l'opinió dels senyors diputats, només la factura farmacèutica de les Illes Balears, factura pública, és 11.000 milions de pessetes en aquests moments; la factura farmacèutica de l'Estat espanyol és de més de 800.000 milions de pessetes, jo crec que molt per damunt de cap país del nostre entorn, de la nostra cultura. Per tant, aquests són elements que podrien entrar dins un debat, però per suposat, Sr. President, que no té lloc en aquest moment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 659/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Mesquida i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla energètic de les Illes Balears.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Mesquida, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla energètic de les Illes Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és molt concreta, i és voler conèixer en quina situació es troba l'elaboració del Pla energètic de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Idò miri, tractaré de ser tan concret com és vostè. Òbviament, es troba en fase d'elaboració. Aquesta elaboració està dividida en 7 apartats, 3 dels quals estan acabats i són textos ja a disposició, que és el diagnòstic energètic, les previsions de la demanda, i les possibles alternatives de subministrament. S'està fent feina en els altres 4 apartats, que són l'estudi d'impacte ambiental, la selecció d'aquestes alternatives que s'han proposat, els plans d'actuació, i òbviament el text articulat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Mesquida, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. M'haguera agradat també que el conseller, ja que ens ha explicat com està l'elaboració, i efectivament això era la pregunta, ens hagués pogut avançar mínimament una data en la qual es podria presentar el Pla energètic. Jo pens que el tema del Pla energètic ja comença a ser una necessitat que es dugui o que es presenti ja aquí. Es varen aprovar els criteris el Pla ara ja fa aproximadament un any, i la meva preocupació també està en el fet que vèiem l'altre dia una entrevista a un mitjà de comunicació al ministre d'Indústria, que deixava caure una certa preocupació, en el sentit que deia que havia fet un oferiment clar a les autoritats de Balears perquè es manifestassin, i perquè veia la possibilitat d'obtenir finançament europeu, que cada vegada serà més difícil.

Jo el que sí li demanaria al conseller que actualment té aquesta responsabilitat del Pla energètic és que doni prioritat a una matèria tan important com aquesta, que afecta la qualitat de vida dels ciutadans, l'estructura productiva, i al model territorial.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. No tengui dubte, Sr. Diputat, que efectivament així és, que estam donant prioritat, no sé si dir absoluta, però prioritat en qualsevol cas, a l'elaboració del Pla energètic; i que precisament una de les feines que té en aquest moment en marxa aquest conseller és tractar d'establir una estratègia conjunta amb el Ministeri, amb el ministre Piqué, sobre el subministrament energètic a aquestes illes. A tal efecte li puc anunciar que dia 19 hi ha una entrevista pactada, concertada amb el Ministeri, i que supòs que serà profitosa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1003/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a "Great Springolf Days 97".

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Pere Sampol, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a "Great Springolf Days 97". Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. Presidente. No sé si ho pronunciaré tan bé com el president, però aquest torneig de golf, el "Great Springolf Days 97" sabem que va rebre una subvenció d'Ibatur, però ens agradaria saber quin és el muntant total d'aquesta subvenció, comptant Ibatur i qualsevol departament o conselleria del Govern balear. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Sampol, como creo que usted sabe muy bien, porque incluso se ha publicado en alguna revista, y en los medios de comunicación, la subvención ha sido de 30 millones de pesetas, que efectivamente ha concedido el Ibatur, y de acuerdo con un convenio de colaboración con la asociación hotelera de Capdepera y la asociación hotelera de la bahía de Cala Millor. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Sampol, té vostè la paraula.

I.5) Pregunta RGE núm. 785/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a recurs d'inconstitucionalitat Govern i Parlament balear.

Passam, idò, a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a recurs d'inconstitucionalitat del Govern i del Parlament balear.

No hi és el diputat, per tant decau aquesta pregunta.

I.6) Pregunta RGE núm. 739/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a execució a Menorca del conveni de carreteres, pas carretera general per Ferreries.

La pregunta número 6 està retirada per part de la diputada Sra. Joana Maria Barceló.

I.7) Pregunta RGE núm. 1198/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessament del director general de Consum.

Pregunta número 7, del diputat Sr. Francesc Quetglas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cessament del director general de Consum. Sr. Quetglas, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Seguí va deixar el seu càrrec, no se sap si perquè va dimitir, segons un titular, no se sap si el Govern el va destituir, segons un altre; en qualsevol cas, el va deixar enmig d'una polèmica que no està aclarida. No està clar per què el va cessar o el va dimitir el Govern, i li demanam al conseller si ens pot donar a aquest parlament de quines varen ser les causes del cessament o dimissió del director general de Consum, Sr. Seguí. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Sanitat, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el Consell de Govern va cessar el Sr. Seguí, perquè el Sr. Seguí havia presentat un escrit pel qual presentava la seva dimissió irrevocable, en data de dia 2 de febrer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. Miri, declaracions del Sr. Bartomeu Seguí, exdirector general de Consum: "*dimití porque no quería que investigara las gasolineras*", i lletra petita: "*harto de recibir presiones del Govern, debido a su intención de incrementar las inspecciones a las gasolineras*". Això és la justificació que fa el Sr. Seguí, que el mescla amb una estranya imputació: "*si un gasolinero da dinero al PP se lo da al partido, pero no a mi*", insinuant a una altra informació que, com que ell havia sancionat persones que havien donat doblers al Partit Popular, per això se l'havia cessat. Tot això és informació de premsa. A mi això em pareix extraordinàriament greu. Si és veritat que algun membre del Govern va fer pressions al Sr. Seguí perquè no investigàs gasolineres, el Sr. Seguí està imputant una activitat delictiva a un membre del Govern, perquè és un delictes que un membre del Govern impedeixi a un director general l'exercici de les seves funcions. Si el Sr. Seguí no diu la veritat, és el Sr. Seguí el que comet un delictes, imputant una activitat delictiva a un membre del Govern. A mi, el que em crida l'atenció és que davant aquesta acusació gravíssima del Sr. Seguí, on presumptament està implicat el finançament del PP, el Govern calli i atorgui. Si el Sr. Seguí ha mentit, vostès s'han de querellar, perquè realment està imputant delictes greus al Govern; i si no, qui calla no sé si atorga. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Declaracions del Sr. Seguí: "*no responde en ningún caso a problemas dentro de la Conselleria, sino a cuestiones estrictamente de índole personal*" Diari *Última Hora* de dia 3 de febrer. "*Hace medio año que me siento muy incómodo en la Conselleria*". És a dir, el Sr. Seguí ha fet diverses declaracions, bastant contradictòries les unes amb les altres, respecte de la seva pròpia dimissió. Com vostè comprendrà, és el Sr. Seguí el que ha d'explicar, justificar-se, quines poden ser o no les vertaderes. En qualsevol cas, li puc assegurar que la simple presumpció que els comentaris del Sr. Seguí impliquin el Govern en la protecció de qualcú que hagi comès qualque irregularitat, cosa que està per veure -ja li he dit avui matí que d'aquest tema, ja en parlaré el dia que tenguí la compareixença parlamentària respecte de la qüestió de les benzineres- no em pareix de rebut. El Sr. Seguí simplement va presentar la seva dimissió. Ell ha donat quatre o cinc versions, contradictòries les unes amb les altres; i vostè té la llibertat de triar la que més li agradi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies

I.8) Pregunta RGE núm. 1218/98, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificacions a les DOT degudes a les crítiques del sector més conservador dels propietaris de terres.

Passam a la següent pregunta, que formula del diputat Sr. Francesc Triay, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a modificacions a les DOT degudes a les crítiques del sector més conservador dels propietaris de terres. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, com vostè sap molt bé, associacions de terratinents, de propietaris de finques, de senyors de lloc o de senyors de possessió, han fet alegacions a l'avanç de les Directrius d'Ordenació Territorial, qualificant-les de massa intervencionistes, de massa proteccionistes, que presten poca atenció al medi rural, d'anticonstitucionals, de no respectar la propietat privada, que es retiren als propietaris els seus legítims drets sense causa ni indemnització. Fins i tot les han acusades d'anar en contra del programa electoral del Partit Popular, i també les han acusades de respondre a una política de centre esquerra, la qual cosa supòs que és gravíssim per al Govern del Sr. Matas.

Per tant, a la vista d'aquestes opinions, que vostè coneix, i que a més es relacionen els sectors militants amb el Partit Popular, jo li faig la pregunta de, què pensa fer, quines modificacions pensa introduir a les Directrius d'Ordenació territorial per tal de llevar ferro i calmar aquestes crítiques tan dures per part efectivament del sector més conservador dels propietaris de terres i més lligat al Partit Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Triay, en els termes amb què està redactada la pregunta, jo li contestaré molt fàcil, perquè, com sempre, ha ampliat vostè la pregunta. En els termes amb què està redactada la pregunta, no pensam fer res, no pensam incorporar res. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Estic content d'aquesta resposta. Crec que això és el que toca fer el Govern. El que passa és que, clar, quan el Sr. Verger, que és el president del Partit Popular, diu que seria una hipocresia negar que no hi ha discrepàncies en aquest tema de les Directrius d'Ordenació Territorial, o quan el Sr. Ramis mateix diu que "si les crítiques dels propietaris de finques militants del Partit Popular han de servir per reflexionar sobre les FDOT, ho haurem de fer, i si és necessari farem marxa enrere". Açò està entre cometes als mitjans de comunicació, la qual cosa sol voler dir que és una transcripció directa de les paraules que s'han dit.

Pensa el Sr. Conseller fer marxa enrere després d'aquesta reflexió sobre les crítiques dels propietaris militants del Partit Popular? Què pensa fer? Pensa deixar les DOT com estan? Ha claudicat ja davant aquestes pressions, o ho pensa fer per arribar a acords? Quina és la posició davant aquest problema polític indubtable, encara que vostè no hagi volgut contestar al primer torn? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Triay, en qualsevol cas, li reiteraré la resposta: El Govern no farà res per calmar ningú; i amb aquests termes que està plantejada la seva resposta és l'única resposta possible, perquè el Govern no es mou per aquests mecanismes, es mou amb altres arguments, afortunadament.

Jo el que li puc dir és que les modificacions que s'introdueixin a les Directrius d'Ordenació del Territori, no seran per donar satisfacció o per calmar determinats sectors; no, miri, seran perquè se'ns fan reflexions que pensam que són aprofitables, que milloren el text de les Directrius d'Ordenació del Territori, i amb independència d'allà on vinguin es tendran en compte. Aquesta instrumentalització que vostè fa de les alegacions que es puguin fer a les Directrius d'Ordenació del Territori no són pròpies d'aquest govern. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.9) Pregunta RGE núm. 1170/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a inversions municipals en matèria hidràulica.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a inversions municipals en matèria hidràulica. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Com saben tots vostès, el Govern balear té una línia d'ajudes, o aporta l'astronòmica xifra als consells insulars de 300 milions de pessetes perquè les dediqui a finançar obres hidràuliques municipals. Naturalment és una fórmula un poc arcaica o anacrònica, eren els temps en què tenien tots els consells insulars monocolors, perquè de llavors ençà el Govern ha trobat fórmules diguem-ne que més eficaces per evitar les duplicitats administratives, que és crear plans d'obres i serveis propis. Però en aquell temps es col·laborava amb les institucions que tenen la competència en cooperació municipal; són aquests 300 milions de pessetes.

La pregunta ve perquè, tot i que el Sr. Ramis pareix que havia proposat estudiar la possibilitat d'ampliar aquesta aportació, o com a mínim de fer un pla especial per a aquests claveguerams, o per aquestes necessitats hidràuliques que tenen els ajuntaments de les Illes Balears, i molt especialment entenc a l'illa de Mallorca, però en qualsevol cas a totes les Illes Balears, resulta que hi ha hagut unes certes contradiccions quan el Sr. Matas ha dit en diverses ocasions que podria desaparèixer aquesta aportació. És aposta que ens interessa saber si quedarà congelada, desapareixerà o s'incrementarà aquesta aportació al consells insulars. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Dir-li, Sr. Alorda, que efectivament, que el Govern té en estudi altres fórmules de col·laboració amb els ajuntaments, distintes al Pla d'obres i serveis, i per tant dins aquest ventall de possibilitats que se'ns ofereixen, estam en aquest moment manejant distintes opcions. En aquest sentit li vull fer referència a un escrit relativament recent, de dia 17 de novembre, de la Federació de Municipis i Entitats Locals de les Illes Balears, allà on se'ns demana la creació d'un fons de cooperació municipal directe amb els ajuntaments i amb les distintes entitats, que en aquests moments estam considerant, i que efectivament podrien afectar el Pla d'obres i serveis. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Crec que hi ha dues notícies aquí, una de molt bona i una de molt negativa. La molt bona és que a la fi el Govern balear s'estigui plantejant crear un fons de cooperació municipal, al qual donarem tot el nostre suport des del nostre grup, i confiam que sigui aviat. La negativa, de totes totes, és que això es faci detraient els ridículs recursos que en aquests moments es dediquen als ajuntaments. Creim que hi ha unes necessitats municipals molt importants. De fet els ajuntaments són els grans oblidats del repartiment del pastís dels recursos públics, tant a nivell estatal com a nivell autonòmic; i creim que es faria un mal favor si per incrementar recursos diguem-ne que no adscrits pels ajuntaments, se'ls haguessin de detreure aquests que es fan per obres d'especial transcendència com són les infraestructures hidràuliques, quan tenim molts d'ajuntaments que tenen el clavegueram en unes condicions nefastes, que tenen unes pèrdues i unes contaminacions del sòl i de l'aquífer molt preocupants, quan hi ha nuclis històrics que no tenen clavegueram, a les Illes Balears -això no s'entén a Madrid, realment, quan un ho conta-, i que manquen xarxes separatives a molts de municipis. Per tant, les estacions depuradores no estan optimitzades per aquestes xarxes municipals, de responsabilitat absolutament municipal, però que crec que entre tots hem d'ajudar a col·laborar.

Per l'altra banda, ens sap molt de greu, jo crec que ja descartant que aquest govern del Partit Popular respecti els consells insulars; jo cada vegada tir més la tovallola, confio que sigui un canvi de govern el que procuri tornar a col·locar els consells al seu lloc, perquè vostès volen pontejar absolutament els consells insulars. Lament, com lamenta el president d'aquesta cambra, i moltíssims d'altres, que els consells insulars tinguin un paper tan migrat, que fins i tot el de cooperació municipal que tenen totes les diputacions, és pontejat sistemàticament per aquest govern. Un darrer reducte que devia quedar, que és aquesta aportació misèrrima per al Pla d'obres i serveis, també s'estan pensant de llevar-lo. Creim que és un molt mal plantejament institucional.

En qualsevol cas, si els recursos han d'arribar als ajuntaments, encara que sigui d'una altra manera, encara que sigui amb un pla de claveguerams, com han fet els d'abastament de poblacions, amb independència del consells insulars, que sia per bé dels ajuntaments. Crec que s'equivocuen, crec que aquesta idea de posar els consells insulars com el darrer mot del credo autonòmic és un canvi radical d'allò que es deia el 83 o el 82...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, està dins el torn d'una pregunta.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Té raó, Sr. President, i em disculp; i en tot cas acab aquí la intervenció. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Jo, Sr. Alorda, he de coincidir amb vostè, perquè som un vertader municipalista, cregui'm, que efectivament pens que els ajuntaments són institucions de les més oblidades per les distintes administracions, i clar, quan ens posam a parlar de xarxes distributives en baixa, de xarxes de sanejament, un no pot deixar de recordar a veure qui és que en aquests moments té la competència, i dir que és el Consell Insular qui els ha d'ajudar i qui els ha de posar al seu abast quantitats suficients. Per tant, és ver que dins aquest ànim municipalista que tots dos tenim, i com que sé que vostè ocupa responsabilitats importants en aquest sentit, estic segur que la dotació que vendrà als propers pressuposts del Consell Insular de Mallorca serà més gran per als ajuntaments, i és ver que els fa falta. Jo en qualsevol cas vull repetir-li el que he dit, i no el que vostè ha dit que he dit: Jo li he dit que estam manejant, dins les possibilitats que hi ha en aquest moment des del Govern, l'opció de col·laborar amb els ajuntaments d'una manera directa, fins i tot amb més fons, i que això podria afectar o no el Pla d'obres i serveis; i que això és una petició vella que se'ns ha fet des de la Federació de Municipis, i que se'ns ha reiterat dia 17 de novembre de l'any 97 per part, per cert, de l'executiva, que integra membres de tots els partits, no només del Partit Popular. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.10) Pregunta RGE núm. 1159/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a programa de drogodependències.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a programa de drogodependències. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Vàrem conèixer per roda de premsa del portavu del Govern que el Pla autonòmic de drogodependències ja ha passat a discussió del Consell de Govern. Però també coneguèrem pels mitjans de comunicació, i per altres preguntes parlamentàries que en altres ocasions s'han fet en aquest plenari, el fet que la famosa finca de ses Garrigues d'Amunt sembla que per part de la Conselleria de Presidència se li donarà una destinació diferent a aquella a la qual estava destinada la subvenció o l'ajut que varen rebre del Pla estatal de drogodependències l'any 92, exactament 250 milions de pessetes del Pla estatal de drogodependències que es varen destinar a la construcció d'aquesta casa. Ara sabem, coneixem que hi ha intenció de destinar-la a un centre de minusvàlids i, també per notícies de premsa, que la Conselleria de Sanitat reclama que es donin aquests 250 milions al programa de drogodependències.

Per tant la formulació de la pregunta és aquesta: La Conselleria de Presidència, atès que dona un altre ús a aquesta inversió feta, pensa retornar els doblers que va rebre al Pla autonòmic de drogodependències?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Consellera de Presidència.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En relació a aquesta pregunta, en primer lloc vull dir que la informació no està contrastada; al Pla nacional de drogues per 1992 només es varen rebre 121,2 milions, i per tant és impossible 250 milions a ses Garrigues d'Amunt. En primer lloc vull dir que està molt justificat el canvi d'ús; no hi ha tals 250 milions cap a ses Garrigues d'Amunt; aquesta informació es va donar a un mitjà de comunicació, i és una informació errònia, no és una informació que sigui adequada, i dir-li que el canvi d'ús està prou justificat degut que efectivament tot el que serien les condicions terapèutiques i les condicions rehabilitadores de persones drogodependents han canviat, s'està donant prioritat a tractaments normalitzadors, i en la mesura del possible ambulatoris, i no obstant això hi havia un problema important en el que era en definitiva una necessitat social preferent, que eren els discapacitats psíquics severs i profunds, amb problemes familiars importants, i aquest va ser l'ús que li va pensar donar la Conselleria de Presidència. Però la seva informació quant al pagament del Pla nacional de drogues amb 250 milions de l'any 1992 no és correcta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sra. Consellera. És evident que eren notícies no contrastades, només a través dels mitjans de comunicació, però ja que ha aclarit que han rebut 121 milions de l'any 92 per a la construcció d'aquest centre, esper que ara, en la rèplica, m'explicarà que aquests 121 milions passaran a la Conselleria de Sanitat per al Pla de drogodependències balear, se'n dedueix, ja que la informació inicial no estava prou contrastada; se suposa que si el canvi d'ús és suficientment argumentat, com diu la consellera de Presidència, és evident que 121 milions del programa estatal de drogodependències han de retornar al programa autonòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No m'he explicat bé. El Pla nacional de drogues, globalment, per a drogues, l'any 1992, només va donar a Balears 121.200.000 pessetes, i amb aquests doblers es va fer tot el tema de drogues. Evidentment, d'aquests doblers, únicament varen anar a Ses Garrigues d'Amunt 11 milions, aquesta dada, no la hi havia donada, la hi don ara, 11 milions són els únics doblers que del Pla nacional de drogues de 1992 varen anar a Ses Garrigues d'Amunt, perquè del pla global només varen arribar a les Balears 121.200.000 pessetes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.11) Pregunta RGE núm. 1224/98, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral setmanal del personal docent.

Passam a la següent, pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a jornada laboral setmanal del personal docent. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Sobre aquella discussió de la "setmana blanca" i de l'equiparació i dels salaris dels professors, sembla que el Sr. Conseller va manifestar, així ho diu la premsa, que els professors s'equipararien als funcionaris quan també fessin 35 hores de feina. Voldria saber, ja que jo fa un cert temps que no en tenc contacte, amb quantes hores de feina varen ser transferits els funcionaris docents a aquesta comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Crespí. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo volia manifestar dues coses: la primera, que en cap cas reconec haver dit aquesta qüestió de l'horari de feina d'aquests funcionaris, jo mai no he dit que es produiria aquesta equiparació quan fessin l'horari que fan a la Comunitat Autònoma, i aquests funcionaris estan transferits amb un horari laboral de 37 hores i 30 minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Per tant, que consti que no ho va dir el Sr. Ansón, això, vull dir que ho vaig llegir a un diari local, per tant, no és un problema d'una estranya filtració, ho vaig llegir a un diari local.

Si realment els funcionaris transferits fan 37 hores i 30 minuts i els funcionaris de la Comunitat Autònoma només en fan 35, de moment ja els n'hauran de pagar dues i mitja extres. Jo crec que aquestes afirmacions que figuren a un diari, vostè les haurà vistes, tracte de crear una situació complicada entre el professorat, els pares, sembla que tinguin intenció de crear un conflicte allà on no n'hi ha. El Sr. Matas ahir ens alarmava davant una possible invasió d'uns enemics exteriors, que ens havíem d'armar perquè no ens poguessin envair, no ho sé... Crec que estan utilitzant una política molt preocupant de crear conflictes allà on no n'hi ha. M'agradaria saber per què no cuiden un poc aquests declaracions, les quals han merescut alguna resposta als diaris i dels sindicats, i si els sindicats llegeixen el mateix diari que jo i en treuen les mateixes conclusions, serà que si dos ens equívocam, hi començam a ser molts.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Com és natural, Sr., Crespí, no puc ser responsable de tot el que es publica i de tot el que surt dels mitjans de comunicació, i no sé per què en aquest cas concret es va poder dir aquesta qüestió concreta. En qualsevol cas, aquest personal, subjecte a unes condicions especials, el personal docent, conserva, com vostè sap, per la Llei d'acompanyament de pressupost, el seu règim jurídic d'origen enguany i en tant no s'arribi a un acord que modifiqui les seves condicions laborals.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 740/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a execució a Menorca del conveni de carreteres, rondes nord i sud de Ciutadella.

La següent pregunta, la número dotze, ha estat retirada.

II.1) Moció RGE núm. 7144/98, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a política del Govern relativa a salut mental. Derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4696/97.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a la moció presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, sobre política del Govern relativa a salut mental, com a derivació de la Interpel·lació número 4696. Per fer-ne la defensa, té la paraula la diputada del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM Sra. Catalina Bover.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller. Durant el debat de la interpel·lació relativa a política del Govern sobre salut mental, el fil conductor de la meua intervenció, vaig intentar que fos dignificar el malalt mental, plantejar aspectes per donar-li qualitat de vida i possibilitar, per tant, en la mesura que sigui possible, la inserció social i laboral d'aquests malalts.

Aquest mateix fil conductor, aquesta finalitat mateixa, condueix el punt de la moció que vàrem presentar, derivada d'aquest debat.

Tots els grups si no hi vaig equivocada, vàrem coincidir que seria bo, molt positiu, tenir elaborat ja el Pla de salut mental com un instrument de planificació de debat per dur a terme la reforma psiquiàtrica, tan necessària per a la sanitat de les nostres illes.

Aquest és el sentit de la nostra petició al punt u de la moció, quan demanam al Govern que presenti aquest pla al Parlament en un termini de tres mesos. Aquest termini és més que suficient, donam bastant marge al Govern perquè presenti ja d'una vegada el Pla de salut mental aquí.

El segon punt és on demanam la creació d'una comissió no permanent per estudiar quina hauria de ser aquesta reforma psiquiàtrica que es necessita aquí, a les Illes, partint, com a instrument de feina i possible document de debat, del document-programa elaborat conjuntament per la comissió mixta Insalud-Conselleria de Sanitat en el 96, on és necessari i bàsic tenir en compte uns elements de discussió, un índex, si pretenem donar veu a les demandes dels sectors professionals que fan feina en el camp de la salut mental.

Aquests elements són: Plantejar uns programes preventius que haurien d'abraçar un conjunt d'intervencions relatives a prevenció primària, mesures encaminades a la promoció de la salut a la infància, planificació familiar, vacunacions, consell genètic, també de prevenció secundària, potenciar l'assistència domiciliària que ens permeti un seguiment del pacient i els lligams amb la seva família, atenció preferent a la situació de crisi, mort, separacions, malalties, desocupació laboral. Alguns dels programes a què he fet referència es poden ubicar perfectament en l'àrea educativa, no només en la sanitària, però és molt necessari que aquestes àrees es coordinin amb actuacions de prevenció.

Projectes que es poden incloure en la prevenció terciària són actuacions dirigides a la reinserció i rehabilitació del malalt mental, sabem que són actuacions difícils, però sí que hem d'incidir en aquest tema; grups d'autoajuda; tallers; pisos protegits, en ocasions al malalt no li és positiva la inserció positiva, i s'ha de tenir en compte aquest factor, per tant, se li ha de donar la possibilitat d'aquests pisos protegits, ja que s'ha comprovat que polítiques preventives en matèria de salut, a tot tipus de salut, la prevenció, redueixen l'hospitalització, es redueixen, per tant, costos econòmics, i també dóna una qualitat de vida als malalts mentals, que crec que és l'objectiu bàsic d'aquesta intervenció.

Pensem també, i així ho explico a un dels punts de la moció, que és necessari estructurar un circuit assistencial per a malalts mentals. D'aquesta manera evitaríem una duplictat de serveis, i, per tant, també la racionalització de recursos de les administracions.

Demanam també en aquest punt la inclusió, com és lògic, de l'Hospital Psiquiàtric en aquest circuit assistencial.

A pesar que el conseller de Sanitat no compartís la nostra valoració sobre la situació del psiquiàtric i dels indicadors de salut de les nostres illes durant el debat de la interpel·lació del mes de novembre, continuam pensant que és necessari actualitzar i reformar aquestes instal·lacions del psiquiàtric. Ara, això sí, sempre dins un marc del Pla de salut, dins la reforma psiquiàtrica, que és el plantejament a les demandes que hem fet sempre.

Per això, també plantejам unes àrees que s'han de tenir en compte en aquesta actualització o modernització del psiquiàtric: àrea d'assistència a discapacitats; retards mentals; psicogeriatria, dirigida a interns, a persones majors; interns amb poques possibilitats de reinserció; àrea residencial; rehabilitació; tallers ocupacionals; elements que ja vàrem tenir en compte quan vàrem debatre aquí aquest tema a la interpel·lació.

No hem d'oblidar la necessitat de tenir en compte la creació i potenciació d'aquest seguiment, que assumiríem la funció de supervisar els malalts mentals amb procés d'administració social i laboral. Aquest seguiment és bàsic per evitar els reingressos que es donen a les nostres illes de malalts mentals. La taxa d'ingressos psiquiàtrics és aquí, a les nostres illes, d'un 3'5 per mil, mentre que la mitjana a tot l'Estat espanyol és d'un 0'6 per mil, o sigui, un 70% dels reingressos dels malalts mentals.

Un altre bloc de demandes que també fem a la moció és bàsic, també segons el nostre punt de vista, es tracta de poder donar alternatives a la institucionalització d'aquests malalts, demanam, per tant, que es pugui debatre aquí, a través de la comissió no permanent, de la creació de centres de dia a totes les illes, i per comarques; creació també d'habitatges tutelats, habitatges tutelats que possibilitin apropar el malalt mental als familiars, fer realitat, per tant, la creació d'aquests centres a totes les illes i a les comarques.

Quan parlem també a la moció de donar prioritat i potenciar programa de psiquiatria infantil, es relaciona molt amb les activitats preventives. Som conscients que durant la infància és quan podem preveure i fer feina amb unes determinades malalties mentals, per tant, disminuir riscos familiars o de l'entorn. Per tant, és un dels punts que també seria prioritari per a nosaltres.

També demanam potenciar i crear tallers ocupacionals i programes d'inserció laboral, sabem que en duem a terme en el psiquiàtric, però pensem que hi ha d'haver una reforma en aquest sentit.

I en el tercer punt demanam que el Parlament de les Illes Balears insti la creació d'una comissió de seguiment i coordinació entre Insalud i la Conselleria de Sanitat. Ja vàrem fer referència que, a la memòria dels pressuposts de la Conselleria de Sanitat del 98, s'hi preveu, o s'hi parla, de la possibilitat i de la necessitat de preparar-nos per a les possibles transferències en aquest tema, per tant, és necessari i urgent encaminar i començar a fer feina en una comissió amb aquests continguts. Gràcies. Esperam, de tota manera, el vot favorable de tots els grups.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bover. Grups parlamentaris que hi vulguin intervenir? Per part del Grup d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Com avui al matí, veim les mocions presentades arran de la interpel·lació i el debat consegüent que es va fer el novembre.

El primer punt de la moció, al qual donarem suport, coincideix amb el compromís del Sr. Conseller de Sanitat, qui en aquell debat deia que abans de juny hi haurà Pla de salut presentat en aquest Parlament, i que el termini de tres mesos de què parla la moció coincideix pràcticament entre març i juny, per tant, suposam que finalment abans de juny tendrem aquest Pla de salut mental en el Parlament.

És evident que en aquell debat la Sra. Alberola, diputada que va parlar en nom del Partit Popular, deia que la Conselleria de Sanitat, en l'exercici de les competències en la planificació i coordinació de la salut mental, donava resposta a les preguntes que ella mateixa es formulava: Són els actuals serveis sanitaris d'allò més eficaços per millorar la salut i la qualitat de vida dels ciutadans?, són prou eficients, és a dir, estan organitzats de manera que assoleixen els resultats previstos amb la menor despesa possible? Així com ella es donava la resposta en positiu, deia que la conselleria, amb l'exercici de la competència, donava resposta a aquestes preguntes, per part del nostre grup parlamentari pensam que les respostes correctes a aquestes preguntes només es poden donar si tenim una anàlisi exhaustiva de la nostra realitat, un diagnòstic i unes propostes de treball a partir d'aquest diagnòstic, que hauria de ser el Pla de salut.

A més a més, pensam que no només correspon el debat d'aquest pla als professionals o a aquelles persones que amb especial dedicació es dediquen a les malalties mentals, sinó que pensam que tant a nivell de grups parlamentaris com que en ponència es pogués obrir a altres associacions interessades o a altres representants d'associacions i d'altres professionals interessats, seria molt més profitós i molt més enriquidor el debat.

Per això, també donam suport a la segona part de la moció, quan s'hi diu allò de crear una comissió no permanent que estudiàs quina ha de ser la reforma psiquiàtrica que és necessària per a les nostres illes, i en aquest sentit, aquesta comissió hauria d'estar oberta a la participació d'associacions tant d'afectats com de familiars, com de diversos professionals que formen part d'unitats de salut mental, que coneixen els problemes en la seva globalitat i que podrien plantejar una discussió acurada sobre aquests apunts que planteja la moció, amb els quals, en general, estam d'acord, però que, evidentment, consideram que serien línies generals a debatre en aquesta comissió.

Allò que també incorporàrem o que hauríem incorporat en aquest sentit seria que en la discussió del Pla de salut mental i de la reforma psiquiàtrica s'hi preveies igualment una comissió tècnica de la mateixa conselleria que fes un seguiment del compliment del pla i de la reforma, però, evidentment, tot això seria *a posteriori* de l'elaboració i del debat.

Evidentment, a la tercera part de la moció, igualment hi donam suport, pensam que a la vegada que s'insta a la creació, si hi ha hagut algun organisme que realment s'ha considerat comissió mixta Insalud-conselleria per altres temes, en aquest cas, si hi ha hagut qualche reunió, sí que hi hauria d'haver un apartat de donar-hi contingut, per tal de fer aquest seguiment i aquesta coordinació de tots els temes de salut mental. En aquest sentit, igualment, donaríem suport a la tercera part de la moció.

Finalment, allò que només podem afegir és que, en funció que, en aquest Parlament, s'hi rebí el Pla de salut mental, s'hi pugui fer un debat seriós sobre la reforma psiquiàtrica que és necessària, etc., també és necessari incorporar a totes aquestes discussions fórmules noves de participació comunitària, perquè pensam que aquest tema, com tants d'alters relacionats amb la salut, sense participació, tenen sempre una part de l'anàlisi que sempre anirà coix, sense participació comunitària, no tendrem una visió global de tot els problemes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Thomàs. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Gascon.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. En nom del Grup Socialista, passaré a posicionar-me sobre la moció del Grup Nacionalista-PSM relativa a la política del Govern sobre salut mental. Vagi per endavant que el nostre grup donarà suport als tres punts presentats pel Grup Nacionalista.

El primer d'ells, on es demana que es presenti un Pla de salut mental abans de tres mesos, consideram que un pla de salut mental abans de tres mesos plantejats des del 28 de novembre, que va ser quan va entrar la sol·licitud d'aquesta moció. Nosaltres pensam que fa temps que aquest pla hauria d'haver entrat en el Parlament, de fet, el Pla de salut mental, probablement, hauria de ser un apèndix del Pla de salut general, atès que avui en dia les malalties psiquiàtriques es consideren, i així està a la Llei general de sanitat, una malaltia més de l'ésser humà, però ja que no tenim Pla de salut, tenguem almenys Pla de salut mental.

A nosaltres, ens han dit, diversos psiquiatres amb qui hem parlat, arran d'aquesta moció, que el Pla de salut mental, probablement, dia 30 de març estarà ja acabat, no sabem si és cert o no, pensam que si és així, és important. Sabem per aquestes mateixes persones que el programa de màxims, del qual parlava el conseller fa uns mesos, que era l'estudi que havia fet un grup de psiquiatres, quedarà molt lluny el Pla de salut mental d'aquell programa de màxims, no ho consideren així els psiquiatres; nosaltres pensam que perquè hi hagi un Pla de salut mental, o un pla de salut de qualsevol tipus, es necessiten dues coses: una, uns estudis previs, i l'altra, dotació econòmica. De dotació econòmica, el Pla de salut mental no en té, perquè en els pressupostos no n'hi ha hagut, i d'estudis previs, suposam que sí, perquè sabem que els psiquiatres, els professionals, i els professionals de la conselleria hi treballen.

Demanáriem, de passada, en aquest moment que la conselleria fos sensible aquesta vegada, com altres vegades, i que ens deixi estudiar el Pla de salut mental en aquest Parlament, i que no passi com sembla que passarà amb el Pla estratègic de la Sida, que el veurem la setmana que ve en comissió, se'n faran unes resolucions i ni tan sols passarà per aquest plenari.

Quant al segon punt, que diu que es creï una comissió no permanent per estudiar quina ha de ser la reforma psiquiàtrica que es necessita a les Illes Balears, pensam que aquest punt directament podria abans del primer punt, perquè si es fa tot això que es diu aquí, això seria un Pla de salut mental, probablement fer un estudi per fer un Pla de salut mental; per tant, podria ser aquest el primer punt i llavors el segon, fer un Pla de salut mental. Estam d'acord amb aquest punt.

Volíem puntualitzar un tema que ens preocupa sempre, i ho hem dit en aquesta tribuna altres vegades, que és el tema dels pisos tutelats, dels habitatges tutelats. Fa uns mesos hi va haver un programa a la televisió autonòmica, crec recordar que fins i tot hi parlava el Sr. Conseller de Sanitat, el que sí és cert és que hi parlaven psiquiatres, hi parlava el director de l'Hospital Psiquiàtric, i valoraven molt positivament els pisos tutelats. Vull recordar una vegada més que des de l'any 95 hi ha un pis tutelat, concedit per Menorca mitjançant pressupostos, que l'abril del 96 es va aprovar una proposició no de llei sobre el mateix tema, i que aquest pis no hi és. Els pisos tutelats són importantíssims per desinstitucionalitzar malalts mentals, per alleugerir l'Hospital Psiquiàtric, sobretot de malalts que probablement, i ho vam dir a la interpel·lació, i el conseller hi estava d'acord, no són malalts pròpiament psiquiàtrics, els quals podrien estar a pisos tutelats, en tant no s'integren totalment dins la població.

Per acabar, respecte del tercer punt, que és la creació d'una comissió de seguiment i coordinació entre l'Insalud i la conselleria, hi estam totalment d'acord, atès que pensam que si hi ha d'haver les transferències, hi ha d'haver una comissió prèvia que ho coordini.

Sra. Bover, donarem suport als tres punts, però penso que serà molt difícil que el punt número dos passi endavant, perquè és el més important. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascon. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la diputada Sra. Neus Mari.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Després d'uns mesos transcorreguts des del debat en aquesta cambra de la interpel·lació sobre política sanitària del Govern relativa a salut mental, hem de debatre avui la moció del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM en relació amb aquest tema.

Com deim, després del temps transcorregut, s'ha anat avançant per part del Govern en l'elaboració per part del Servei Balear de Salut del Pla de salut mental, que, com tots sabem, no parteix de zero, sinó que existia ja un document tècnic de base considerat com un document de màxims pel propi Sr. Conseller, és el document-programa per a la reforma psiquiàtrica de les conclusions de la comissió mixta Insalud-Conselleria de Sanitat i Consum. Així, per tant, es parteix d'un estudi elaborat per part de les dues institucions que majoritàriament tenen les competències en salut mental, i, a més a més, es va donar opció a les altres institucions i associacions de la nostra comunitat a intervenir-hi, i podem afirmar que la base és un document en què s'ha donat cabuda a diferents opinions.

Per altra banda, actualment s'està treballant, ja amb les dades concretes del Pla de salut mental en si, i també hi col·laboren totes les institucions implicades de les diferents illes.

Per tant, i com a primera conclusió, ens trobam davant l'elaboració d'un pla de manera oberta, com no pot ser d'una altra manera, ja que les competències són fonamentalment de l'Insalud, a pesar que a Mallorca, per exemple, a través d'un contracte-programa, hi existeixen una sèrie de recursos oferts actualment pel Govern balear. Per això, el primer interessant que hi intervinguin altres institucions o altres administracions ha de ser el propi Govern.

El Pla de salut mental, en elaboració, ha de fer una anàlisi de la situació actual dels recursos sanitaris o sociosanitaris de salut mental existents, i a la vegada ha de planificar, amb vista al futur, la unificació de la salut pública a les Balears, una vegada es transfereixin les competències de l'Insalud, i per tant, és fonamental ara i després establir uns elements de coordinació entre totes les administracions.

I ja entraré directament en els punts concrets de la moció.

Respecte del primer punt, el Grup Parlamentari Popular no hi donarà suport, perquè ja fa uns mesos que el conseller es va comprometre aquí mateix, durant la interpel·lació, a presentar el Pla de salut mental abans de l'estiu de 1998. Per tant, coincideix amb el període de tres mesos que vostès demanen.

Respecte del segon punt, en relació amb crear en aquest Parlament una comissió no permanent per estudiar quina ha de ser la reforma psiquiàtrica a la nostra comunitat, i ens hi fa una relació d'unes línies sobre les quals entenc que hauria de treballar la comissió, permeti'm que li digui que el que volen vostès és fer el Pla de salut mental i que qui té les competències i els mitjans per fer-lo és el propi Govern balear, a través de la seva Conselleria de Sanitat, per tant, deixem que l'elaborin, que marquin la seva pròpia línia, i ja tenim des de les institucions diferents i associacions ocasió d'intervenir-hi. Per tant, com dic, no donarem suport a aquest punt.

Al tercer punt, i en concordança amb el principi de la meua intervenció, sí que hi donarem suport, perquè des del Grup Parlamentari Popular entenem que la coordinació que existeix ara entre el Govern i l'Insalud, a nivell d'elaboració del Pla de salut mental, ha de tenir una continuïtat, per tal de fer un seguiment de les previsions d'aquest, però si m'ho permet, Sr. President, per tal que no quedi en l'àire aquest punt, si de cas, s'hauria d'incloure, pensam nosaltres, allà on diu "El Parlament de les Illes Balears insta la creació d'una comissió de seguiment i coordinació del Pla de salut mental -al qual no feia referència, a aquest punt en concret- entre l'Insalud i la Conselleria de Sanitat". gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sra. Catalina Bover, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, he d'agrair les aportacions que hi han fet des dels diferents grups polítics i el vot afirmatiu també dels grups polítics. No ens podem alegrar que el Partit Popular no ens voti el punt número dos, el qual és, per a nosaltres, el punt més important de la moció.

És en aquest apartat on s'inclouen dos elements importants per a nosaltres, un n'és poder debatre entre tots els grups parlamentaris els continguts bàsics del Pla de salut mental i obrir d'una manera seriosa a una comissió no permanent i amb un temps prudent i suficient una feina, i conèixer així aquest pla.

Pensam que és un pla, un Pla de salut mental, i no entenem, des del meu grup parlamentari, el Nacionalistes-PSM, que per als temes de sanitat i de benestar social no es puguin crear comissions no permanents o ponències, pensam que són temes d'importància suficient per a què es creïn comissions, o almanco ponències, per tal que s'hi puguin debatre amb profunditat.

Un altre punt que també ens preocupa, que no aprovin aquest punt número dos, és que, per a nosaltres, aquest element és assegurar els continguts del Pla, els quals plantejam nosaltres en aquest punt. En aquest punt plantejam que hi hagi una política i programes preventius relatius a salut mental, una estructuració i un circuit assistencial per a malalts mentals. Quina funció serà la de l'Hospital Psiquiàtric en aquest circuit? S'han de tenir en compte àrees com la de retardats mentals, discapacitats, residencials, una zona de rehabilitació, equips de seguiments que han d'assumir la supervisió dels malalts mentals, analitzar també elements alternatius a la institucionalització dels malalts mentals, centres de dia, creació i dotació de centres de dia, habitatges tutelats, potenciar i donar prioritats a programes de psiquiatria infantil, potenciar i crear tallers ocupacionals i programes d'inserció sociolaboral, aquests són els continguts que nosaltres volem que siguin al Pla de salut mental, volem que almanco ens donin peu a poder debatre, no vol dir que sigui tot el Pla de salut mental, nosaltres deim que són uns punts necessaris que siguin inclosos al Pla de salut mental, és això que demanam, no volem fer el Pla de salut mental nosaltres, proposam continguts que per a nosaltres pensam que són molt positius i bàsics, res més.

Aquest programa, deim, que és un esquema reduït, aquests continguts, del document programa que es va elaborar el 96, estam en el 98, una comissió mixta d'Insalud i la Conselleria de Sanitat de sempre, es repeteix des del Grup Popular i el conseller també que és un document de mínims, per a nosaltres no és un document de mínims, és un document que va proposar uns tècnics per debatre i començar a fer feina en el tema de salut mental i reforma psiquiàtrica. Per tant, per a nosaltres són uns punts de referència bàsics i mínims, vostès diuen, perdoni, de màxims, però nosaltres deim que són de mínims per començar a debatre.

Al PSM ens interessa i defensam un Pla de salut mental que plantegi i inclogui aquests continguts, per tant, no podem ni podem donar suport a un pla de salut que plantegi actuacions generals, objectius i plantejaments generals sense els mínims que hem defensat en aquesta moció.

Vostè, Sr. Conseller de Sanitat, faci entendre al Grup Parlamentari Popular, el grup que dona suport al Govern, la importància que té l'elaboració d'aquest pla i la importància, també, que té, la possibilitat de la discussió aquí, al Parlament i al Plenari. Per tant, almanco, si no podem, ja que no anirà endavant el punt 2 de la nostra moció, almanco sí ens donin la possibilitat de crear una ponència per poder debatre aquest tema.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Vol tornar a fer ús de la paraula o passam a la votació? Té vostè la paraula, Sra. Neus Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Jo voldria dir-li a la senyora diputada que no és que estiguem en contra del contingut en si del segon punt de la moció, respecte de tota l'enumeració que fa de línies a seguir o de criteris que s'han de tenir en compte per dur endavant el Pla de salut mental, però no estam d'acord que s'hagi de fer a través d'una comissió no permanent d'aquest parlament. Sí que pensam que la majoria de les coses que hi vénen definides i detallades, sí s'han d'incloure al Pla de salut mental, però no estam d'acord amb la base d'aquest punt que és precisament fer la comissió no permanent.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passarem a votació. Senyora diputada del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, supòs que no hi ha cap inconvenient, al darrer punt, afegir-hi, després de "coordinació del Pla de salut mental entre l'Insalud i la Conselleria de Sanitat". És així, no? Passam a votar, idò, els punts primer i segon de la moció, conjuntament.

Senyores i senyors diputats que votin a favor dels punts 1 i 2 de la moció presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 28; en contra, 30; cap abstenció. Queden rebutjats els punts 1 i 2 de la moció.

El punt 3 de la moció, es pot donar per aprovat per assentiment? S'aprova per assentiment.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 4622/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a protecció ambiental i gestió sostenible dels béns naturals.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que és el debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 4622, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a protecció ambiental i gestió sostenible dels béns naturals. Sr. Balanzat, té vostè la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. L'Estatut d'Autonomia, aprovat ara fa quinze anys, va comportar l'assumpció de competències subsidiàries en matèria ambiental per a les Illes. L'article 11.5 confereix explícitament a la Comunitat Autònoma capacitat legislativa i d'execució sobre, i cit textualment, "normes addicionals de protecció del medi, espais naturals protegits i ecologia, malgrat l'escassa legislació bàsica ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni un moment, Sr. Diputat ... Demanaria, senyores i senyors diputats, que, per favor, guardin un poc de silenci o baixin el to de veu.

Continuï, Sr. Diputat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Malgrat l'escassa legislació bàsica estatal, la Comunitat Autònoma ha aprofitat poc les seves capacitats legislatives, de fet, la Llei d'espais naturals, LEN, aprovada el 91 i posteriorment reformada en un sentit més antiecològic, és l'única llei ambiental digna de ressenyar, és més, l'ordenació legal ambiental, la poca que hi ha hagut, s'ha vehiculat normalment a través de decrets, com els d'implantació d'avaluació d'impacte ambiental, el de declaracions d'interès social i d'utilitat pública, en àrees ecològicament molt sensibles o el de creació de la Comissió balear de medi ambient, els quals han sostret el debat i la transparència al Parlament i a la ciutadania.

Finalment, la importància de la qüestió ambiental en la política autonòmica, no ha vengut acompanyada d'una coherència i claredat de gestió, la compartimentació de competències en diferents àrees de govern i la privatització de serveis d'interès general han constituït fins avui un obstacle formidable a l'eficàcia i transparència de qualsevol política ambiental assenyada. Altrament, la LEN, nascuda per garantir la protecció d'alguns espais naturals emblemàtics, ha acabat convertint-se en un instrument cosmètic de la indústria turística i en un reclam per a la localització de cada vegada més nombroses inversions immobiliàries a les Illes. Anys després de la seva promulgació, la LEN s'ha demostrat insuficient per garantir la protecció parcial del medi a les Illes, d'un costat, en ser una llei urbanística de limitació de la construcció, en lloc d'una llei ambiental. No ha impedit la degradació contínua d'aquests indrets d'especial valor ecològic, d'altre, el seu nul desenvolupament en forma de plans de gestió ambiental ha tengut molt a veure amb un quadre legal totalment arcaic i allunyat de les aspiracions ciutadanes de protegir dignament els darrers ecosistemes naturals que queden després de tres dècades d'industrialització turística salvatge. Prova d'això, d'aquest quadre legal arcaic són un model d'avaluació d'impacte ambiental al servei de les constructores, una comissió balear de medi ambient dominada pel Govern i sense sensibilitat ambiental, i l'absència d'un marc legal de sancions en matèria ecològica.

L'experiència d'aquesta absència de legislació bàsica de l'Estat central, així com de la reducció a escala autonòmica de la qüestió ambiental a la mera declaració de zona protegida d'alguns espais acotats, que tanmateix després són turístitzats i parcialment urbanitzats, s'allunya totalment del concepte global de protecció del medi i de la crida a la urgència d'actuar a favor d'una simbiosi positiva entre la humanitat i la resta de la natura que va consagrar la Cimera de la Terra de Río de Janeiro. És amb aquesta vocació de posar les Illes en la línia de les societats més avançades a l'hora de preservar un ambient digne per al gaudi de l'actual generació i de les que seguiran en el futur, tant en el seu vessant local com a la seva dimensió planetària, que al Parlament de les Illes es promou avui la necessitat de dotar la nostra comunitat d'una llei regional de protecció ambiental i de gestió sostenible dels béns naturals. Tal vegada, més col·loquialment podríem anomenar aquesta llei com una llei general de medi ambient.

Aquesta llei pretén assegurar una base legal per a una necessària i urgent política global ambiental per a les Illes que vagi més enllà de factors purament urbanístics. A tal fi es defineixen objectius concordants amb els esforços mundials per preservar la natura, entre els quals, un percentatge mínim d'inversió ambiental sostinguda amb pressuposts públics. Així mateix, la llei impulsa l'adopció d'agendes ambientals regionals, insulars i locals, adaptades a les propostes mundials nascudes a Río sota el nom d'Agenda 21, essent molt curosa a proveir d'infraestructura tècnica i humana a aquestes iniciatives.

A més, s'instrumenten mecanismes de transparència i democratització de la informació ambiental. Es fixen mecanismes d'avaluació i control econòmic independents de l'interès crematístic, i es determinen responsabilitats i sancions pel que fa a actuacions que encoratgin o comportin un deteriorament sensible de l'ambient. Tot plegat, a partir d'una coherència de gestió que faci real aquestes disposicions.

Altrament, la llei configura un marc normatiu per a la implementació d'ecotaxes i introdueix línies de suport concret a la reconversió d'indústries altament lesives per al medi per tal que portin a terme una reconversió que garanteixi tant la seva supervivència i rendibilitat econòmica a mig termini, com la seva sostenibilitat econòmica, fets bàsics a l'hora d'assegurar un benestar social just i durador.

Paral·lelament, hom contempla la cooperació amb altres indrets de la Mediterrània a Europa i al planeta en matèries com I+D, intercanvi d'informació i verificació de la sostenibilitat de les actuacions ambientals empreses des de les Illes pels agents públics i privats, menció especial mereix la cura de la llei per la prevenció i pedagogia ambientals, a través de l'impuls de mesures de suport a una educació ambiental ciutadana i escolar.

Per últim, la llei preveu i encoratja la insularització màxima de la gestió ambiental regional, a fi d'acostar la gestió sostenible dels béns naturals a la ciutadania, i prescriu a les seves disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals mecanismes d'ajust o substitució de les lleis i decrets ambientals actuals al nou ordenament per tal d'evitar disfuncions, retards o entrebancs, interessats a la seva aplicació real.

Aquesta llei té per objecte l'establiment d'un marc normatiu que promogui i asseguiri a llarg termini la protecció integral del medi de les Illes, i garanteixi un ús ambientalment sostenible dels béns naturals, tenint en compte els impactes globals sobre el planeta que pugui comportar.

Per tant, les finalitats que inspiren aquesta llei són, en primer lloc, la protecció integral i l'ús sostenible dels béns naturals que constitueixen el patrimoni natural de les Illes i la base del seu atractiu turístic, és a dir, de la qualitat de vida i el desenvolupament humans. En segon lloc, l'adopció de la sostenibilitat ambiental com a criteri per a l'avaluació prèvia i periòdica de la conveniència d'autoritzar o mantenir usos i activitats humans al territori de les Illes, a integrar dins qualsevol directriu i pla econòmic social i cultural. En tercer lloc, la delimitació d'un marc coherent d'actuació administrativa que permeti fer efectiva la prevenció, minimització i reparació màximes de qualsevol dany ambiental. En quart lloc, la coordinació i integració màximes de la gestió ambiental, concretant les competències de cada nivell administratiu per tal que l'eficàcia, competència tècnica i neutralitat dels poders públics quedin garantides. En cinquè lloc, afavorir la màxima transparència i publicitat de la informació ambiental, així com la participació de la ciutadania, la comunitat científica i les organitzacions ecologistes en l'avaluació de l'impacte ambiental dels usos i activitats potencialment perillosos per al medi i la qualitat de vida humana. En sisè lloc, atorgar un caràcter vinculant i independent als procediments d'avaluació d'impacte ambiental de les activitats a considerar. En setè lloc, desplegar un vast programa ciutadà i escolar d'educació ambiental. En vuitè lloc, promoure la investigació i el desenvolupament d'avantguarda pel que fa a protecció integral i gestió ambientalment sostenible, tot afavorint la cooperació internacional, així com l'ajut o la reconversió ecològica d'empreses i activitats insostenibles a fi que puguin recuperar competitivitat a partir de la seva innocuïtat i eficiència ambientals.

I, per últim, és un objectiu, una finalitat d'aquesta llei, establir un règim disciplinari ambiental, amb una orientació dissuasòria i dotada dels mitjans necessaris per fer real la inspecció ambiental.

Són elements a protegir en aquesta llei d'una manera sostenible el medi natural, constituït per la població humana, els ecosistemes singulars, la fauna, la flora, el sòl, el subsòl, l'aigua, l'aire, el clima, el paisatge, la diversitat genètica, la mar i el litoral, així com la interrelació entre aquests i el patrimoni arquitectònic i arqueològic. En definitiva, aquest projecte pretén dotar les nostres institucions d'un marc normatiu clar que garanteixi que qualsevol activitat amb un possible impacte al medi, haurà de passar uns filtres que impedeixin el malbaratament dels nostres recursos naturals i que, per tant, n'assegurin el seu ús sostenible, a mig i llarg termini.

Esper, com és natural, el suport de tots els grups d'aquesta cambra, per tirar endavant la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, i esper que en ponència podrà ser millorada amb les aportacions de tots, i corregir algunes errates o alguns errors, com, per exemple, a la disposició derogatòria, els diputats i diputades que hagin tengut la paciència de llegir gairebé fins al final, hauran vist que hi ha una errata imperdonable, allà on diu "queden derogades quantes disposicions", i posa "d'igual i superior rang s'oposin a la present llei". Òbviament és una errata i ha de dir: "d'igual o inferior rang", per tant, és possible i, com dic, hi haurà coses a millorar, òbviament, i esper que en ponència, entre tots, puguem millorar aquesta proposició de llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervencions dels grups que es mostrin a favor de la proposició de llei? Sr. Grosske, té vostè la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Aquesta proposició de llei s'inscriu dins un marc objectiu que no consider necessari argumentar, efectivament els canvis que s'han produït dins la nostra societat i dins la nostra economia en els darrers decennis produeixen uns impactes sobre el medi ambient desconeguts fins ara dins la història de la humanitat, i provoquen, tant a nivell internacional, com a nivell de cadascun dels estats, com a nivells institucionals inferiors, ja siguin regionals o locals, una preocupació creixent pel control precisament d'aquests impactes i pel manteniment de l'equilibri ecològic del planeta.

La legislació sobre el medi ambient en aquest sentit és una figura que s'imposa i que enllaça perfectament amb l'esperit i amb la lletra de les conclusions de reunions internacionals com la Cimera de Río, és present, efectivament, com es diu a l'exposició de motius, al Tractat de Maastricht, és present naturalment la possibilitat dins el nostre estatut d'autonomia i, de fet, és una experiència que ja han iniciat i que ja han posat en marxa altres comunitats de l'Estat, probablement menys implicades que la nostra, almanco menys necessitades d'implicació que la nostra, en matèries de caràcter mediambiental.

La proposició de llei que avui se'ns presenta és una llei llarga, una llei extensa, complexa, que evidentment és impossible entrar a analitzar d'una manera permenoritzada en aquest torn d'intervenció. Segueix un esquema semblant al de la Llei d'ordenació territorial en el sentit que planteja un marc legislatiu general, unes directrius mediambientals a desenvolupar posteriorment en el termini d'un any, termini que, en cas d'aprovar-se la llei, desitjariem no veure dilatat fins als deu o onze en què han derivat les Directrius d'Ordenació Territorial, i contempla, com a desenvolupament d'aquestes directrius, també plans de caràcter sectorial i territorial.

Tal volta, una de les dificultats que nosaltres veim en la implementació d'aquesta llei, és precisament la fricció amb una llei d'ordenació territorial de la nostra comunitat autònoma, que és extraordinàriament ambiciosa, nosaltres pensam que correctament ambiciosa, pel que fa al seu àmbit d'actuació, és a dir que la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balears no és exclusivament una llei estricta d'ordenació del territori, sinó que toca aspectes molt globals que afecten el model de desenvolupament de la nostra comunitat, insistisc, pensam des d'Esquerra Unida que correctament, és a dir, factors com l'energia o factors com l'aigua són indèstribles de l'ordenació territorial i del model del creixement en general, però, en qualsevol cas, aquesta fricció i aquesta necessitat d'articular bé el que seria el desenvolupament de la Llei d'ordenació territorial i el desenvolupament d'aquesta llei en cas d'aprovar-se, jo crec que de cap manera desvirtua la necessitat i la virtut d'entrar a legislar a la nostra comunitat autònoma, en les matèries que aquí es proposen.

Vull citar aquí, a tall d'exemple, temes com l'administració ambiental, que mereix tot un títol de la llei, és a dir, tot el que seria l'entramat institucional que a la nostra comunitat autònoma hauria de tenir cura d'aquests temes; el tema de l'avaluació ambiental, efectivament és una qüestió que és molt bo que tingui un rang de caràcter legislatiu i que tingui la importància que es mereix, i sobretot que se la canviï d'orientació respecte de la normativa actual; incorpora el tema de la imputació de costos i dins això una figura que nosaltres hem defensat quan des del mateix grup d'Els Verds s'ha plantejat aquí com a pròpia proposició de llei específica o compartidament a les esmenes presentades a la Llei de pressuposts de la Comunitat Autònoma, és a dir, la possibilitat d'implenar ecotaxes a la nostra comunitat com a manera d'obtenir recursos per a la protecció del nostre medi ambient; el tema de la participació, és a dir el dret a la informació dels ciutadans, de la participació ciutadana, de la participació de les entitats, de la comunitat científica en la política mediambiental; i un tema també fonamental que és la disciplina ambiental. Tots aquests temes pensam nosaltres que és extremadament positiu que poguessin tenir a la nostra comunitat una definició o, en fi, una regulació de caràcter legislatiu, i per aquestes qüestions, nosaltres votarem favorablement aquesta proposició de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, té la paraula el diputat Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, estam davant una proposta de protecció ambiental i gestió sostenible dels béns naturals, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, una llei que té per objecte promoure i assegurar a llarg termini la protecció integral del medi ambient de les Illes i garantir un ús ambientalment sostenible dels béns naturals. Intenció que nosaltres creim molt vàlida si tenim en compte les dificultats que hi ha a hora de protegir un espai natural o a hora de preservar la natura en la contaminació que puguin fer determinats usos o determinades empreses, ja que una zona protegida, una zona sense urbanitzar sempre és susceptible de ser edificada i de ser urbanitzada, és a dir que la protecció mai no és definitiva i, per tant, hi ha d'haver una alerta constant perquè no es puguin o perquè no es malmetin els nostres recursos naturals, mentre la contaminació i la destrucció del medi natural, i després aconseguir la reversió al seu estat original és gairebé impossible.

Per tant, és important que en prenguem consciència i que a iniciatives com la que avui es presenta, amb una sèrie de mesures, nosaltres creim que adients, per prevenir i preservar la degradació del medi natural, es tinguin en compte i es tirin endavant.

El PSM donarem suport a la proposició de llei, una llei que proposa l'elaboració de plans de protecció ambiental, de directrius de protecció ambientals, d'auditories ambientals a empreses que tenen una activitat que pot contaminar, que crea ecotaxes per a empreses que malmeten el medi ambient, i, una qüestió molt important, que fomenta l'accés dels ciutadans a la informació sobre qüestions i expedients oberts per qüestions mediambientals, amb un règim d'infraccions i sancions que es proposen en aquesta llei.

Creim que és important que aquesta llei tingui una tramitació parlamentària perquè, si es pren en consideració la seva proposta, en el tràmit de ponència i comissió, ben segur que es podria arribar a consens i a acords importants per tal de retocar-la o de millorar-la. Compartim les idees que es reflecteixen en aquesta llei, creim que serien importants els tràmits que ja he dit abans, i, per altra banda, veim que la seva proposta, transforma la normativa urbanística o, més ben dit, la normativa ambiental que en aquests moments és un apèndix de la normativa urbanística, i li dóna una importància i una categoria possiblement en el mateix nivell que la que en aquests moments té la normativa urbanística.

Aquesta llei proposa la creació d'una comissió insular d'ordenació territorial i ambiental, es crea una agència ambiental de les Illes Balear, i també es crea la comissió del medi ambient, més ben dit, se substitueix, sembla ser, la Comissió balear del medi ambient per un consell ambiental de caràcter tècnic i independent del Govern; vostès proposen que el creï el Parlament amb una composició de professionals de reconegut prestigi en la investigació i la gestió ambiental, representants de les organitzacions ecologistes i també de les forces polítiques presents en aquest parlament. Si bé en aquest apartat es defineixen clarament quins són els membres i quines són les seves funcions, igual que les comissions insulars d'ordenació territorial que també s'especifiquen funcions i composició, no així a l'agència ambiental que ens remet a un posterior reglament. Però, com he dit abans, són qüestions que nosaltres entenem que es podrien resoldre i consensuar si tengués el seu tràmit parlamentari en ponència i comissió.

Entenem que aquesta proposta recull, de qualque manera, el principi de prudència davant actuacions en el medi ambient que recull el Tractat de la Unió Europea, és a dir el principi de ser caut en les actuacions polítiques que poden afectar el medi ambient, la precaució vol representar una acció que exigeix que totes les decisions polítiques i administratives hagin de tenir en compte els seus aspectes ecològics, no d'una forma reactiva, segons les necessitats d'aquest moment, sinó considerant els efectes sobre la natura més a llarg termini. Aquest principi suposa, jo crec que una passa més en la protecció de les persones i del medi, no dels riscos existents en aquests moments, en l'actualitat, sinó que cerca evitar la destrucció de la natura sota un perill de risc, malgrat aquesta situació no es doni en aquest moment, sinó que es pugui donar en un futur.

Vostès citen a l'exposició de motius el cinquè programa sobre el medi ambient de la Unió Europea, programa que, segons un informe de la Comissió, sobre la seva evolució considerava que no ha suposat una passa endavant, perquè ha topat amb la manca de voluntat política dels governants i també amb una manca de canvis d'actitud per part dels administrats. És evident que una cosa és el que s'escriu en els tractats de la Unió, i l'altra les polítiques que després aquests mateixos estats apliquen al desenvolupament d'aquest tractat. I aquí ens sembla que podria passar el mateix, que no interessin al Govern de les Illes Balears, polítiques actives que prevegin la degradació del medi ambient, no ja en un perill futur, sinó en un perill immediat, i coincidim amb vostès amb l'exposició, amb l'anàlisi que fan a l'exposició de motius, sobre la situació de les Illes Balears, que el Govern utilitza la capacitat legislativa en matèria de medi ambient, la utilitza poc, i que l'única actuació digna de ressenyar, malgrat els retalls que posteriorment va sofrir, seria la Llei d'espais naturals. I que la poca importància que té el medi ambient dins la legislació autonòmica hi hem d'afegir també la incapacitat i la incoherència de la gestió del Govern i la seva manca, sobretot la seva manca de voluntat política.

Per tant, a Balears, en qüestions de medi ambient, hi queda molt per fer. Nosaltres entenem que aquesta llei que proposa el Grup Parlamentari Mixt seria una passa endavant i per açò li donarem suport, perquè es prengui en consideració i es pugui tramitar en ponència i davant comissió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la seva portaveu Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, donarem suport a aquesta proposició de llei perquè existeixen elements positius que justifiquen aquesta passa endavant, com a mínim, d'actuacions articulades, positives i que tenen una traducció legislativa com per avançar en un concepte tan important i que ens omple la boca a tots, moltes vegades, com és el de sostenibilitat, i sobretot, també, perquè és el reconeixement que volem fer al diputat del Grup Verd per aquest esforç positiu per tal d'articular una actuació i no un discurs a favor del medi ambient.

Per tant, a partir d'aquí creim que és important que, com a mínim, aquests discursos, aquests grans conceptes, es puguin debatre entorn a propostes articulades escrites i que, a partir d'aquí, hi puguem treballar tots amb aportacions, que tal vegada avui no és el cas, de fer d'una manera puntual sinó de fer unes valoracions a grans trets. Per tant, aquesta primera valoració positiva d'una proposta que vol posar al dia tota una sèrie d'actuacions en matèria de protecció mediambiental, de desenvolupament sostenible, lligades a programes tan importants com els que el mateix proposant ha assenyalat: el Programa 21 de document d'estratègia global, adoptat a Rio de Janeiro, a la conferència de les Nacions Unides sobre medi ambient i desenvolupament, com també a la mateixa declaració de Rio sobre medi ambient i als seus principis 4, 13 i 18; per tant, tot un ample suport internacional darrere aquest concepte de gestió, de prevenció de riscos, d'incloure el medi ambient dins una política activa de presa de decisions polítiques, econòmiques, i a tots els nivells.

És una proposta lligada a la teoria del Govern: quantes vegades no hem sentit en els discursos i en la teoria del Govern, parlar de desenvolupament o de gestió sostenible?, o de coses encara més rares, com l'ecodesenvolupament, terme encunyat -perquè no l'havia sentit absolutament mai- per l'anterior president, el Sr. Soler, en el seu discurs d'investidura i que l'assenyalava com la clau de volta que aguanta tota l'estructura de creixement; es va esfondrar al cap de molt poc temps. Però no ha estat l'únic que ha parlat de desenvolupament sostenible: el mateix govern actual està dient que farà molta feina -i havia de fer molta feina- respecte al fet que la dreta tinguis la credibilitat de fer feina pel medi ambient; clar, va passant el temps, van passant les actuacions, van passant els períodes legislatius, i dins aquest període legislatiu cap actuació del Govern ha articulat ni una passa endavant, a nivell legislatiu, que permeti donar-li la més mínima credibilitat sobre el fet que treballen per a la gestió sostenible de recursos naturals.

Quina?, un avanç de directrius que no sabem si cauen o si pengen, en aquests moments; uns que diuen que sí, els altres que ho modificaran, que no sabem si s'aprovaran...; absolutament cap tipus d'actuació clara per part del Govern que els doni el més mínim contingut o credibilitat que reivindicuen respecte a tota la gran teoria europea, no només teoria sinó pràctica europea, d'unes directives articulades d'avaluació de l'impacte ambiental que no tenen traducció a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, que vol ser pionera en matèria mediambiental. Ni tan sols estem adaptats a la legislació bàsica de l'Estat en aquest concepte, i açò que des del Grup Socialista també hem presentat anteriorment altres proposicions no de llei articulades per només intentar adaptar aquests estudis d'avaluació d'impacte ambiental al que són, ja avui superades, les directives europees, o sigui, que anam molt malament, en aquest aspecte molt malament.

Però ahora, i repetesc, crec que aquesta aportació d'avaluacions d'impacte ambiental, una qüestió tan simple però tan important, que aquestes valoracions es facin abans que es prenguin les decisions i no es facin després, que és la realitat avui, una cosa tan simple: que l'estudi es faci prèviament, no després d'haver pres la decisió. Ara feim un concurs, deim com ha de ser (...) i després farem l'impacte ambiental, ja el farem quadrar. Evidentment aquesta teoria, la proposta que plantegen vostès, només encara que sigui per açò ja val la pena donar-los tot el suport.

La part negativa, o diguem-li la queixa, la queixa política que d'alguna manera també li hem de fer, és l'excessiu conformisme, sobretot provinent d'un grup d'una illa petita que pateix la doble insularitat, i que és d'un grup que es diu Els Verds, un excessiu conformisme -repetesc- amb l'estructura d'un govern cada vegada més centralista, govern de comunitat autònoma cada vegada més centralista. No coincidim, vostè i nosaltres, i altres grups progressistes, en la necessitat -i coincidim en la reforma de l'Estatut que plantejam ara- no coincidim que la capacitat normativa respecte a les competències transferides als consells insulars ha de ser dels consells insulars? Si defensam açò no podem donar lloc al més mínim dubte que els plans d'ordenació dels espais naturals no siguin competència dels consells insulars, no podem donar lloc al més mínim dubte: és competència dels consells insulars, desenvolupament de la capacitat normativa. Plans territorials, per què hem de renunciar els consells insulars a fer plans territorials i els cedeix al Govern, quan la Llei d'ordenació territorial avui encara ho possibilita? Siguem reivindicatius, articulem les propostes que defensam en la reforma de l'Estatut a tots els altres nivells per quan fem totes les lleis.

A més, no coincidim en el fet que és competència pròpia dels consells insulars la capacitat d'autoorganització de les competències que ens transfereixen? Per tant, no podem dir com han de ser les comissions d'ordenació del territori del medi ambient. Dins aquest encaix polític de respecte als consells insulars mai no podem deixar cap porta oberta, sobretot des dels grups progressistes i, fonamentalment, també, des de les illes menors, que ho patim doblement. Jo no diré que els consells insulars són els pilars fonamentals de la nostra autonomia, no ho diré perquè açò són discursos i a nosaltres ens interessin fets, però ho defensarem en cada llei que fem i, per tant crec que són coses de les quals ens hem d'anar mentalitzant per ajudar a mentalitzar a aquest govern, que no farem cap passa enrera en aquest sentit, que des de tots els indrets i en totes les lleis que debatem continuarem reclamant el que ens toca, i creim que ens toca que aquesta comunitat autònoma s'articuli, d'una vegada per totes, damunt l'augment de decisió política dels consells insulars en el que són competències pròpies o competències transferides.

Per tant, a partir d'aquí crec que seria important reestructurar la proposta o la proposició de llei que avui es planteja i fer-la, en aquest nivell, més reivindicativa. Creguem d'una manera ferma en la subsidiarietat, en el paper política dels consells insulars, perquè si no se soluciona des d'aquests nivells més petits, difícilment podrem fer que s'avanci d'una manera més global o més de difícil accés i participació. La participació és més fàcil com més baix és el nivell de decisió, més a prop dels ciutadans.

Repetim que la proposta en si en positiva perquè suposaria un canvi d'actitud, de passar dels discursos als fets, suposaria començar a fer valoracions ambientals i econòmiques abans de prendre decisions polítiques, i suposaria, també creim, un més ample concepte de la participació en la presa de decisions que, evidentment, repetesc, açò i l'esforç que ha fet el grup de Els Verds d'articular la proposta, valen la pena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció del grup que es mostra en contra de la Proposició; pel Grup Parlamentari Popular, Sr. Avel·lí Casanovas té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he escoltat amb atenció la seva intervenció, Sr. Balanzat, però crec que ha estat una intervenció d'una situació que crec -sincerament li dic- que no s'ajusta a la realitat actual ni futura de les nostres illes, sinó, com altres vegades ja vostè ha fet des d'aquesta tribuna, un tant catastrofista i exagerada en els elements de valoració. No obstant això, és la seva intervenció i mereix el meu respecte. Crec que és una intervenció fonamentada en unes dosis de voluntarisme que a vegades fan que minvin altres aspectes com és el rigor i la tècnica jurídica a l'hora d'elaborar una llei.

Crec que estam en presència, en aquesta proposició de llei, d'una norma que pretén una regulació integral dels aspectes ambientals d'aquestes Illes Balears. Comprèn aspectes territorials tant a nivell de planejament com d'exercici i control de competències, estudis i actuacions en relació a impactes ambientals, activitats susceptibles d'una afectació al medi ambient, llicències, autoritzacions, òrgans de gestió, control, informació, procediments, sancions, i un llarg etcètera que es va passant al llarg d'aquesta proposició de llei. En qualsevol cas es tracta d'aspectes ja recollits i regulats per una normativa d'aquesta comunitat autònoma en diferents normes, no de forma mins, de forma curta i escassa, com vostè volia afirmar, sinó que són normes prou importants. Li faré un recorregut molt per damunt, però perquè en quedi constància al *Diari de Sessions*: la Llei 8/87, la Llei d'ordenació territorial, la Llei d'espais naturals de l'any 91, el Decret 4/86 -de 23 de gener- d'implantació i regulació dels estudis d'avaluació d'impacte ambiental, prou important i prou rigorós, el Decret 20/87 -de 26 de març- per a la protecció del medi ambient contra la contaminació per emissió de renous i vibracions, el Decret 18/96 -de 8 de febrer- que conté el Reglament d'activitats classificades, la Llei 6/97 -de 8 de juliol- que no és altra que la Llei de sòl rústic, de recent aprovació en aquesta cambra, i altres instruments normatius que aniríem trobant, però li he volgut citar aquests de forma concreta perquè els crec pilars prou importants per regular aquesta matèria a la comunitat autònoma on ens trobam.

Però no només és açò, sinó que, a més a més, tenim una normativa estatal, una normativa estatal que hauríem d'esmentar en alguns punts positius, que són la Llei de 20/86, *Ley básica de residuos tóxicos y peligrosos*, el seu reglament d'execució de l'any 88, la Llei 38/72, *de protección del medio ambiente atmosférico* i el seu reglament d'execució, també, i la Llei 45/72, *de residuos sólidos urbanos*, etc., una sèrie de punts més legislatius que podrien anar, però aquests tres els vull donar com a fonamentals, i raó té vostè quan ha afirmat que la normativa estatal i després la normativa de la Comunitat Autònoma en virtut de l'Estatut d'Autonomia, ambdues es complementen sense deixar de citar, encara que sigui de forma genèrica, tota la normativa europea que em sembla prou important i prou innovadora.

En aquesta proposició que vostè ens presenta es creen figures d'ordenació territorial al marge de les previstes a la normativa vigent d'aquesta comunitat autònoma, com ara pot ser la figura de les directrius de protecció ambiental, que són de difícil justificació pel que fa als seus continguts, vagament definits en el seu article 4, com veim en la seva lectura, i que es troben, en tot cas, inclosos en l'avanç de les pròpies Directrius d'Ordenació del Territori previstes ja a la Llei d'ordenació del territori de l'any 87.

Un punt voldria ressaltar, i és que aquest instrument proposat, aquestes directrius que vostè proposa, es preveuen en certa manera sense expressar en cap moment aspectes tan importants com seria el seu procediment d'elaboració, un aspecte prou important per deixar-lo de banda. Es creen també, en aquesta proposició seva, nous òrgans col·legiats com ara les comissions insulars d'ordenació territorial i ambiental amb la pretensió d'incloure o d'abastar les actuals comissions insulars d'urbanisme i la Comissió Balear de Medi Ambient; es fa difícil pensar en la seva efectivitat i en els avantatges que açò podria suposar, que són més que qüestionables. Es preveuen també figures com el consell ambiental de les Illes Balears, l'agència ambiental de les Illes Balears, sense que es defineixin clarament quins són els seus objectius i les seves funcions.

D'altra banda, s'insisteix en imposar als ajuntaments una sèrie de comeses de difícil compliment i que fins i tot podrien vulnerar, creim, el principi constitucional d'autonomia municipal contemplat a la nostra Constitució, concretament en els articles 137 i 140, i que també recull l'article 4 de la Llei de bases de règim local. Al llarg d'aquest articulat de la seva proposició, es fixa també un mínim de dotacions pressupostàries per a objectius sense atendre les característiques pròpies d'aquestes corporacions a què feia esment, les corporacions municipals.

Vull continuar la meua intervenció dient que he observat que la seva proposició recull obligacions ja previstes a la normativa vigent, no és res nou, com és el cas de l'assumpció de competències per la Comunitat Autònoma en el cas de no compliment dels municipis, article 26 de la Llei de bases de règim local de l'any 85. I vol dotar d'un tècnic en ciències ambientals els ajuntaments de més de 10.000 habitants, quan actualment, per llei, l'obligació que tenen els municipis és quan superen els 50.000 habitants; aquí hi hauria aquesta disfunció amb la seva proposta, vostè faria una proposta diferent en aquest aspecte, però tot açò ja està previst, només varia el nombre. Preveu també un nou règim jurídic per a les avaluacions d'impacte ambiental, és a dir, la derogació del Decret 4/86 que vostè ha esmentat, de 23 de gener, que nosaltres continuam pensant que no és tan dolent com vostè ens vol fer veure.

Pel que fa al títol dedicat als instruments econòmics, s'intenta una regulació tan global com imprecisa, que suposa un desconeixement, per exemple, que cada norma específica d'una activitat potencialment contaminant ja preveu, en ella, fiances, assegurances, plans de risc..., no és necessari tornar a insistir en una qüestió que ja està regulada de forma precisa i concreta en cada cas.

Quan vostè fa esment a les mesures de foment, aquestes ja són ateses degudament i en cada supòsit concret per part del Govern d'aquesta comunitat mitjançant subvencions i ajudes, responent sempre a les necessitats reals de cada moment.

En el títol setè, que és el relatiu a la informació i participació ciutadana, hem d'assenyalar que suposa una reproducció del procediment fins ara vigent a la nostra comunitat que, des de la seva entrada en vigor, ve aplicant la Llei 38/95, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient i els mecanismes d'informació pública i audiència prevists a les diferents normes sectorials, com ara la Llei 30/92, de règim jurídic i procediment administratiu comú, i preceptes vigents en matèria d'elaboració de disposicions generals de la Llei de procediment administratiu comú en el que queda vigent de l'any 1958. Respecte a tals previsions, s'introdueixen algunes novetats com la conversió del silenci administratiu en matèria d'informació en un silenci en positiu, a diferència del que preveu la Llei 38/95, que estableix que la manca de resolució expressa de les sol·licituds d'informació sobre el medi ambient, tindrà un efecte desestimatori, ja que, en aquest cas, la realització efectiva del dret no s'obté amb el presumpte acte estimatori, sinó amb el lliurament de la documentació sol·licitada, i tot açò sense perjudici del deure de l'Administració de resoldre, en tot cas, les sol·licituds formulades i dels drets dels sol·licitants a acudir directament a la via jurisdiccional, donat que les resolucions en aquesta matèria, com vostè sap, exhaureixen la via administrativa.

En relació al títol novè, també me mereix alguns comentaris; és el que fa referència -és prou important- a disciplina ambiental. Aquest recull una sèrie d'infraccions que creim ja tipificades amb més detall i crec que més adequadament per altres normes sectorials, sense que tinguin massa sentit plantejaments com el previst en el seu article 49, que recull la possibilitat d'instruir expedients paral·lels sancionadors i, un cop resolt, se sancionarà amb la multa més elevada. Aquí hauríem de fer un poc de recordatori d'aquell principi de dret administratiu, del principi de *non vis, in idem*, és a dir, hauríem de veure si açò també s'ajusta al text constitucional; som de l'opinió que no s'hi ajusta.

Ja resumint, i acabant la meua intervenció, després d'aquesta visió general que li he donat i d'aquesta crítica un poc detallada del text que vostè ha presentat, crec que és un text que afecta no una norma ni dues de forma puntual, sinó quasi la totalitat de la normativa ambiental d'aquesta comunitat autònoma, per no dir que també tendria les seves repercussions en normativa estatal i comunitària. Implicaria, per tant, una nova regulació material de les qüestions mediambientals que, en qualsevol cas, no podria ser efectiva ni aplicable per les contínues remissions a desenvolupaments reglamentaris i la imprecisió, creim, de les figures que vostè crea i defineix en aquesta proposició. La conclusió final seria que, de dur endavant aquesta tramitació, paradoxalment, ens podria dur a una absoluta desprotecció oposada a la salvaguarda addicional que aquesta norma vol afirmar i que jo crec que també vostè vol dur endavant, però ja li dic, per aquest excés de voluntarisme però manca de rigor en un moment donat i manca d'estudi detallat de la normativa autonòmica actual, que ho contempla perfectament, açò ens podria dur a aquesta conclusió, per lògica, de desprotegir més que de protegir encara més, que era la intenció inicial de tots els intervinents.

Vostè m'ha parlat que podríem anar a ponència, podríem parlar de detalls, però jo crec que això ja no és una qüestió de detalls, no és una qüestió puntual, sinó que és una qüestió conceptual, que no modifiquem un text legal que afecti un o dos textos legals, sinó que estaríem modificant tota l'estructura legal bàsica d'aquesta comunitat, amb important repercussions, com li hem dit, dins altres administracions. Per tant, li he de dir i afirmar que, vistes les conclusions, vista l'anàlisi que hem fet, el vot del nostre grup, en conseqüència a la legislació actual que tenim que creim que és bona i creim que aquesta proposició que vostè presenta en res millora, en conseqüència el vot del nostre grup serà negatiu. Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Balanzat per un temps de cinc minut.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair als portaveus dels grups que han anunciat el suport a aquesta iniciativa, Esquerra Unida, PSM i Grup Socialista; gràcies. Només un comentari a la Sra. Barceló, que diu que aquesta iniciativa ens ha quedat massa centralista. Idò miri, potser sí, és possible; és possible i no era la nostra intenció, però és possible que hàgim pecat de massa centralisme i d'afavorir poc els consells insulars; nosaltres hauríem estat disposats, en fase de ponència, a poder mirar aquestes coses i poder-les ajustar i poder-les millorar, efectivament. Sembla que no tendrem oportunitat, però en qualsevol cas agraesc aquesta suggerència, aquesta observació, perquè crec que en aquest cas la Sra. Barceló té raó i és certa aquesta queixa.

Quant al Sr. Casanovas, portaveu del Grup Popular, bé, jo tal vegada començaria pel final de la seva intervenció. Ell diu que si es dugués endavant aquesta iniciativa, això suposaria la modificació de tota l'estructura legal en temes ambientals. Efectivament; idò això és el que volem, efectivament, efectivament, precisament perquè no ens agrada el que hi ha ara. Vostè ens ha esmentat que les coses que ha fet el Govern, les disposicions legals que al llarg d'aquests anys ha anat fent el Govern són suficients i estan molt bé. Els Verds pensam que no, que són un nyap i que no serveixen per a res; per exemple: avaluacions d'impacte ambiental, un nyap; precisament per això nosaltres proposam una altra fórmula d'avaluacions d'impacte ambiental que no estigui sotmesa al fet que un senyor va a una empresa privada i li diu: "aquí tens aquests diners perquè tu em facis un informe d'impacte ambiental dient que el meu projecte és collonut, i que no té cap emperò"; l'Administració difícilment pot lluitar contra això. Nosaltres què proposam?, proposam que sigui la mateixa Administració que controli aquestes avaluacions d'impacte ambiental, i no deixar-les en mans privades, dels promotors privats. Pensam -pensam humilment, potser ens equívocam- que d'aquesta manera es garantiria més l'objectivitat i la seriositat d'aquestes avaluacions d'impacte ambiental. Per tant, no ens agrada el Decret actual i per això proposam canviar-lo, efectivament.

Per altra costat, vostè fa referència al fet que pràcticament ja està tot regulat, i ens parla de la Llei d'ordenació territorial, de la LEN, del Decret d'avaluació d'impacte ambiental que hi ha regulat, activitats classificades, sòl rústic... Fixi's que precisament nosaltres el que volem evitar és això: molta dispersió amb diferents conselleries, que moltes vegades no hi ha una coherència entre un projecte i l'altre, a vegades hi ha iniciatives legislatives que no passen -i és el que nosaltres proposam, l'eix central- per un filtre de sostenibilitat ecològica, no existeix aquest filtre, i precisament per això és per la qual cosa nosaltres volem coordinar-ho tot i que totes les iniciatives, tots els plans, projectes de totes les institucions, passin per aquest filtre de sostenibilitat ecològica, i si una activitat o activitats privades, també, no passa aquest filtre de la sostenibilitat, idò no pot anar endavant, perquè se suposa que nosaltres volem que la nostra comunitat sigui una comunitat avançada i que avança amb els criteris i els paràmetres aprovats a tot el món, i especialment a Europa, quant a usos sostenibles de recursos. Per tant, el nostre criteri ha de ser el de la sostenibilitat, no podem acceptar donar via lliure a activitats que no són sostenibles o que malbaraten els nostres recursos, no ho podem fer, i vostès no volem que aquest filtre de la sostenibilitat pugui existir en aquesta comunitat; és lamentable.

Per exemple, en temes del dret a la informació, vostè diu que en dret a la informació ciutadana i de participació ciutadana ja està tot prou regulat i que no és necessari fer-hi res més. Nosaltres creim que aquesta normativa que hi ha sobre dret a la informació és un nyap, no queda garantida la participació real dels ciutadans i el dret a la informació dels ciutadans no queda prou garantit, continua havent secretisme, ocultació, no està garantida -com dic- aquesta participació i, per tant, com que no ens agrada aquesta normativa, en proposam una de més democràtica i més participativa, efectivament.

Vostè diu, per exemple, que una comissió insular d'ordenació territorial i ambiental, tal com proposam, no seria efectiva i no tendria avantatges. Efectivament, per a vostès no en tendria gaires, d'avantatges, no en tendria gaires, perquè serien realment no un instrument exclusivament urbanístic, com és ara, sinó una cosa més àmplia allà on diferents projectes, no només urbanístics, passarien per allà, s'harien de mirar, s'haurien de revisar, no només pels polítics sinó també per tècnics independents, per ecologistes, i això, a vostès, els fa por; per tant, és cert que per a vostès una comissió insular d'ordenació territorial i ambiental no seria efectiva i no tendria avantatges. Efectivament, en això estic d'acord amb vostè.

Bé, sembla que se m'acaba el temps.

Per últim, fa una conclusió bastant curiosa, diu que si se duguéss endavant aquesta iniciativa el que suposaria seria el contrari del que es pretén, és a dir, suposaria la desprotecció. No tenc ni idea en què es basa, Sr. Avel·lí Casasnovas, per dir que suposaria desprotecció, no en tenc ni idea. En definitiva, lament que, com sempre, el Grup Popular s'atrinxeri dient que el que fan ja ho fan prou bé i que no és necessari canviar, sempre a la trinxera de l'immobilisme, i és una llàstima que es perdin oportunitats per anar avançant cap al segle XXI amb aquests usos i criteris sostenibles que s'estan ja duent endavant a tot Europa.

Res més; gràcies, Sr. President.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat.*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Casasnovas, té vostè la paraula.

EL SR. CASASNOVAS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Balanzat, a més de voluntarisme, un excés de voluntarisme en les seves proposicions de llei, també hi ha una manca de rigor i una sèrie d'afirmacions que crec completament gratuïtes, que no tenia per què fer-les.

Vostè acusa el Govern d'una sèrie de coses, però fonamentalment de que la normativa en aquesta comunitat és un nyap; Sr. Balanzat, no em queda més que fer-li una pregunta que encara que sembli innecessària és evident, després de sentir la seva intervenció: vostè ha llegit detingudament la seva proposició de llei?, vostè l'ha consultada amb alguns especialistes jurídics en la matèria?, algun catedràtic? Ho faci, perquè després no sigui cosa que es trobi el nyap davant els seus propis nassos.

Quant als avantatges que siguin particulars per un determinat grup, per una determinada actuació política, açò li he de refusar de dalt a baix: els avantatges o desavantatges que pugui dur un instrument normatiu, en tot cas, quan un govern el duu a terme, sigui del signe que sigui, jo estic convençut que ho fa en interès general de la Comunitat, hi insistesc.

Vostè em diu, per acabar, que no entén aquesta afirmació que jo he fet de la desprotecció, a veure en què em bas per dir que aniríem cap a una desprotecció més forta que la que hi poguéss haver si no tenguessin cap instrument normatiu, miri fins a on arrib. Senzillament aquesta desprotecció hi seria perquè aquesta proposició de llei és un continu desgavell, unes contínues remissions d'una tècnica legislativa absolutament rudimentària i inapropiada per legislar avui, a principis del segle XXI. Senzillament per açò aniríem cap a una desprotecció.

Però li continuu insistint, Sr. Balanzat: a partir d'ara faci un esforç per fer-nos propostes més amb el cap i no tant amb el cor; jo el comprenc, entenc la seva passió, la seva fixació cap al medi ambient, aquesta gran passió, però vostè, tal vegada, hauria de pensar, a hora de fer aquestes proposicions de llei, que siguin efectives, siguin rigoroses i siguin reals i tal vegada amb el tema del medi ambient hauria de ser més pràctic i no hauria de ser un *corazón loco*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ocupin els seus escons. Passarem a la votació.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la presa en consideració de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Mixt, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra?

Poden seure, moltes gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 30; cap abstenció. Queda rebutjada aquesta proposició de llei.

IV.- Debat i votació de l'esmena a la totalitat RGE núm.6172/97, del Grup Parlamentari Socialista, presentada al Projecte de llei RGE núm. 5270/97, de creació del Consell Balear de Transports Terrestres i del Comitè Balear del Transport per Carretera.

I passam al darrer punt de l'ordre del dia, que és debat i votació de l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de creació del consell balear de transport terrestre i del comitè balear del transport per carretera. Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. La Ley Orgánica del transporte terrestre, 16/1987, de 30 de julio, establecía, a nivel del Estado español, cómo tenían que ordenarse, como su nombre indica, todas las cuestiones relativas al transporte. Desde entonces, desde aquel lejano 87, en que se recibieron también las transferencias en materia de transportes, han ido pasando los consellers, Sr. Pons, Sr. Tur, Sr. Oliver, Sr. Reus, actualmente Sr. Verger, hasta que hemos llegado al quinto gobierno del tercer presidente de la cuarta legislatura, y afortunadamente dentro del mismo siglo, asómbrense, dentro del mismo siglo en que se aprobó la ley Orgánica del transporte terrestre, se va a presentar para su aprobación, una proposición no de ley desarrollándola. Enhorabuena.

Se decide por este proyecto de ley la creación del *consell* balear del transporte terrestre y del comité balear del transporte por carretera, ¿qué son?, sin ánimo de entrar en cuestiones excesivamente técnicas, diremos muy por encima para que se entienda de qué se está hablando en concreto, que el *consell* balear del transporte terrestre es una especie de órgano de asesoramiento y consulta cuyos miembros está previsto que sean, más o menos, representantes de la administración, *consells* insulares, asociaciones profesionales, sindicatos, consumidores, etc., para asesorar al Gobierno de la Comunidad Autónoma, y el comité balear del transporte por carretera está previsto que sea una entidad corporativa, de base privada con personalidad jurídica cuyos miembros serán asociaciones profesionales.

Pues bien, después de diez años de buena esperanza, el resultado del parto ha sido un ratón, un ratón porque vamos a ver que este proyecto de ley peca excesivamente de falta de concreción, si este proyecto de ley se hubiera presentado en el año 87, o sea, hace diez años, podríamos comprender que la escasa experiencia de la administración autonómica en materia de transportes nos obligara a hacer una ley semejante a la que se propone por el Govern en este momento, pero después de diez años de gestión de la competencia, pese a los continuos cambios en el Govern ya se debe de tener una idea clara de lo que se quiere hacer.

Vamos a ver qué es lo que se nos presenta por el Govern, se nos presenta una deslegalización de la materia, se nos presenta un proyecto de ley que simplemente dice que todo se regulará reglamentariamente, esto es lo que se llama un *alien* blanco, y ¿en qué me baso?, vamos a leer el proyecto y lo veremos.

Por lo que respecta al consejo balear del transporte terrestre, se nos dice: La estructura de este *consell* "se determinará de forma reglamentaria". La forma de designación de sus miembros "se determinará de forma reglamentaria". Sus funciones, dos o tres, "y las que de manera reglamentaria se determinen". Y ¿qué nos dice respecto al comité balear del transporte por carretera? Pues que colaborarán en él asociaciones profesionales de acuerdo, ya lo pueden suponer, "con lo que reglamentariamente se determine". ¿Cómo será su estructura?, la que diga el Reglamento. ¿Y su composición y designación de miembros?, los que se designen de forma reglamentaria. ¿Y cómo será su reglamento?, se ajustará a las normas que reglamentariamente se señalen. ¿Y las funciones?, naturalmente, dos o tres de relleno, y las que reglamentariamente se determinen. ¿Cuándo entrará en funcionamiento?, -todo esto está en el proyecto-, ¿cuándo entrará en funcionamiento?, si leemos la disposición transitoria, cuando se haga el desarrollo reglamentario de la ley, no puede ser en otro momento, cuando se haga el desarrollo reglamentario. ¿Qué valor tendrán los informes que hagan estos consejos?, el que determine la norma que los exija, el que determine la norma que los exija. La disposición final es clara, es clara, ¿qué dice?, que la ley entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el *BOCAIB*. Pero, ¿qué es lo que entra en vigor?, que a partir de ese día se harán unos reglamentos que no tienen plazo reglamentario para hacerse, esto es lo que entrará en vigor, o sea, nada.

Si hacemos un análisis semiótico, ya que el legal es claro y contundente, hasta seis veces aparece la palabra "reglamentaria" o sus derivados, en una ley de siete artículos y apenas tres folios, sale casi a una vez por artículo.

¿Qué opinan las asociaciones profesionales de este proyecto de ley? Pues no se fían, no se fían, no se fían y cuando ven tanto cosa de reglamento no se fían, incluso las asociaciones profesionales poco sospechosas de ser revolucionarias o cosas así, dicen y le recomiendan al Govern balear. Le parece a esta asociación -en este caso concreto hablamos de la Federación empresarial balear de transportes- que siendo la cuestión de que tratamos análoga a la de los porcentajes electorales, la cuestión de la representatividad de las asociaciones dentro de estos organismos que se crean, al parecer al ser análoga a la de los porcentajes electorales, regulados todos mediante una ley electoral la nacional o la balear es también conveniente que sea el propio pleno del Parlamento balear quien acuerde el porcentaje y no la conselleria *a posteriori*. No se fían. No se fían ni ellos, sospechoso y significativo.

¿Por qué sucede esto?, ¿por qué hemos llegado aquí? Tenemos dos posibilidades, una que el Govern no sepa cómo organizar ni el consejo ni el comité, si es eso, que no se preocupe el Govern, el primer paso para salir de la ignorancia es reconocer que se está en ella, sigan los siguientes pasos, retiren el proyecto de ley, convoquen la comisión parlamentaria, y entre todos hacemos las propuestas necesarias para dotar de contenido ambas instituciones. Segunda posibilidad, que el Govern sí sepa cómo organizar el consejo y el comité, esto sí que es preocupante, no preocupante porque lo sepa, que es su obligación, es preocupante que tenga una idea acerca de cómo organizar el consejo y el comité, y la oculte, no lo diga y espere para el momento en que, reglamentariamente, proceda. Si el Govern tiene una idea de lo que quiere hacer, ¿por qué no la explica al Parlamento?

No podemos apoyar la ley de la nada, curiosamente acabamos de oír hace unos momentos aquí que se decía que había que hacer las leyes más con la cabeza que con el corazón, pues bueno, aquí no se ha hecho ni con la cabeza ni con el corazón, se ha hecho una cosa vacía por completo. Precisamente después de oír frases tan desafortunadas nos encontramos con un proyecto de ley en el cual, después de siete artículos, no se dice nada en absoluto, y, si no, que se me explique qué es lo que se dice.

Lo primero que tiene que hacer, pues, el grupo parlamentario que apoya al Govern, al menos algunas veces, otras veces no, es decir con toda claridad si tienen o no idea de qué es lo que quieren hacer mediante reglamento, a escondidas de la Cámara; si no tienen ni idea, retiren el proyecto; y si la tienen, explíquenla, por lo menos, para saber qué es lo que va a pasar. Pero me temo, señoras y señores diputados, que se acabará este debate sin que el Grupo Parlamentario Popular nos conteste a la pregunta y, si no me creen, permanezcan atentos a la tribuna a ver qué dicen para no decir nada.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Torn a favor d'aquesta esmena a la totalitat? Sr. Grosske, per part d'Esquerra Unida, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la veritat és que des del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida no havíem presentat una esmena a la totalitat o de devolució d'aquest projecte, i el que hem fet és intentar, via esmena, arreglar algunes de les deficiències que hi havíem observat, tant pel que fa a les funcions dels organismes que es creen com a la seva composició. La veritat és que és una llei extraordinàriament curta, extraordinàriament simple, i que efectivament permet la seva correcció via esmena parcial, sense una excessiva tergiversació o sense excessiva feina, sense tergiversar la redacció inicial.

El que passa és que no tenim tampoc interès de semblar que sentim cap a aquesta redacció i cap a aquest projecte una simpatia major que la que tenim normalment, i per tant, independentment que pensem que tècnicament sigui possible arreglar la llei via esmenes parcials, votarem favorablement a l'esmena de devolució que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, tal i com s'ha dit a la defensa, ens trobam davant una llei en blanc, una llei que tot i que té un objecte molt delimitat i molt concret, no el resol amb els seus estrictes termes i, per tant, efectivament, creim que és oportú, tot i que, precisament per l'abast de la llei, determinades concrecions es podrien fer probablement també al debat en ponència i per això tampoc el nostre grup no ha presentat cap esmena a la totalitat, ens sembla adequat, com a mínim, per expressar aquesta crítica a la indefinició del projecte, de votar a favor de la devolució al Govern.

En concret, també, no creim oportú que al comitè balear de transport per carretera només hi figurin les associacions de transportistes, i que, per tant, no hi hagi cap representant dels treballadors, ni sindicats, ni els consells insulars o els consumidors, com sí que hi són al consell balear de transports terrestres, tot i que, com s'ha dit i com s'ha argumentat, no sabem tampoc amb quina proporció ni com seran triats.

Per tots aquests motius, donarem suport a aquesta devolució, tot i confiant que, si no s'aprovà, com a mínim el resultat final de la llei quan surti publicada als butlletins, tenguí un nivell de concreció superior a tal i com ha vingut de part del Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torns en contra de l'esmena a la totalitat. Grup Parlamentari Popular, Sr. Andreu Riera, té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats. Per tercera vegada durant la quarta legislatura, i per primera vegada surt aquí a no parlar d'esports amb vostè, Sr. Diéguez, i parlarem també per primera vegada d'una llei que ha dut la Conselleria de Foment, que és la primera vegada que hi és, abans no es deia això, per tant no és la cinquena, ni la sisena, ni la vint-i-tres, és la primera.

Bé, sortim aquí per dir-li ja per endavant que direm que no a aquesta esmena a la totalitat que vostè ha presentat a aquesta llei del consell balear de transports terrestres i del comitè balear de transport.

Vostè ens diu que aquesta llei està en blanc, no té contingut, la veritat és que jo crec que vostè no se l'ha llegida, perquè si l'hagués llegida, no hagués dit això, resulta que aquest projecte de llei sí que recull els aspectes essencials dels òrgans consultius que crea, a part de la seva definició, que és a l'article 1 i a l'article 5, a l'article 2 enumera les entitats que han de ser representades al consell balear de transports terrestres, administracions públiques, associacions professionals del sector del transport per carretera, empreses ferroviàries, treballadors del sector de transport, cambres de comerç i associacions de consumidors i usuaris. I l'article 6 fixa el criteri de representativitat de les associacions professionals dels diferents sectors del transport per carretera i de les seves activitats auxiliars i complementàries per estar dins aquest comitè.

És veritat que la concreta determinació dels noms dels seus membres i la seva forma de designació es deixen al que reglamentàriament es disposa, per això es fa així amb tota la intenció, ja que no s'estima convenient imposar una rigidesa excessiva a la forma d'organització d'aquests ens, que han de tenir un funcionament àgil per al compliment de les seves funcions.

Els articles 3 i 6 del projecte defineixen les funcions del consell i del comitè, la forma d'exercir-les no es concreta en el projecte, en el cas del consell es farà per via reglamentària, però és que vostè, quan parlem de la via reglamentària, ens diu que la Llei 16/1987, de 30 de juliol, de regulació del transport terrestre i el comitè nacional de transport per carretera, diu el contrari, no senyor, l'article 36, que, per cert, està signat per un senyor que nom Felipe González, que supòs que vostè el coneix, diu "*La composición concreta, el sistema de designación de sus miembros y la organización del Consejo Nacional de Transportes Terrestres serán establecidos reglamentariamente*", és a dir que hem copiat una cosa de les seves i ja no li agrada, ja ens diu que no, qualche dia ens han de dir el que volen, per dir-nos que sí, a qualche cosa que feim. Els hem presentat una llei simple i curteta i vostè ens diuen que no.

Als articles 57 i 59 d'aquesta mateixa llei, ens torna a dir "*reglamentariamente se fijarán los criterios a través de los cuales se hará constar en los registros a que se refiere el punto anterior -que es la colaboración con la administración- la representatividad de las distintas asociaciones profesionales, según el número o volumen de las empresas integradas en las mismas*". I l'article 59 ens ve a dir el mateix, que es farà pel reglament que posteriorment es durà a terme. Ara bé, si no li agrada, miri, s'han presentat aquí una sèrie d'esmenes parcials, probablement moltes d'elles es tendran en compte, tant en ponència com en comissió, però jo li dic que el que nosaltres volem fer, el que vol fer el Grup Popular, el Govern d'aquesta comunitat que ha presentat aquesta llei, es determinarà segons el reglament. I això ho diu la llei que va sortir al BOE de 17 de juliol, firmada pel seu president o qui en aquelles hores era el seu president, i vostè la degueren aplaudir, i ara aquí ens vénen a rebutjar el que nosaltres deim. Jo el que li promet és una cosa, que no copiarem res pus mai de cap llei que hagi fet el seu govern o el govern anterior a aqueixa nació.

Per tant, jo li vull dir que, per tot això, nosaltres seguirem aquest camí, i una vegada haver aprovat la llei, farem el reglament que desenvoluparà aquesta llei. Per aquest motiu, nosaltres avui rebutjarem aquesta esmena a la totalitat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions per part dels grups que no han intervingut? Sra. Munar, Grup Parlamentari Mixt, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des d'Unió Mallorquina sempre ens hem manifestat amb gran preocupació per tot el que significava el tema del transport per carretera, creim sincerament que en moltes ocasions hem fet propostes tendents a millorar la situació en què es troba aquest sector. Vista aquesta proposició, no la votarem a favor, perquè creim que no és bo tornar la proposició, sinó que el que serà bo realment serà debatre aquesta proposició de llei i millorar-la en el transcurs de les diferents sessions i comissions. Creim que és urgent i necessari que es reguli d'una vegada per totes aquest tema, i també que hi hagi un major diàleg entre el que són els transports en general i el Govern balear.

Des de l'any 88 en què es va crear una comissió no hi ha hagut aquest diàleg, o bé perquè la comissió no ha funcionat i no ha fet propostes o perquè des del Govern no les han escoltades, no sabem quin és realment el problema, però el que sí sabem i del que tenim és que els transportistes en general dins aquesta comunitat tenen certs problemes i que no s'hi ha trobat mai una bona solució, es queixen uns i els altres, tal vegada el problema és que hi ha una excessiva impermeabilitat entre el que són els representants dels transportistes, per una part, i el mateix govern, per l'altra.

Des d'Unió Mallorquina, dir-los que tenim interès a participar en aquest projecte, a millorar-lo i que no quedi en una llei buida, sinó que a través de llei i del reglament posterior es millori la situació el transport en general. Desitjam que ben aviat es pugui dir allò que no només les Illes van bé, sinó que les Illes van bé i que tots els que vivim aquí, ho notam.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Quisiera agradecer el voto favorable a los grupos que así lo han dispuesto, y a los que no, decirles que no se tienen que preocupar porque se devuelva al Gobierno este proyecto de ley, no se les devuelve nada porque nada han enviado, no hay nada reglamentado aquí, nada en absoluto.

Si estuviera reglamentado -perdón por usar la palabra reglamentado-, si se hubiera previsto en esta ley un contenido realmente suficiente, ¿por qué están preocupadas entonces las asociaciones de transportistas en concreto por su representatividad?, ¿por qué no quieren que lo haga el Govern por medio de la Conselleria y quieren que lo haga el Pleno del Parlamento?, ¿por qué?, si está tan claro, ¿por qué lo hacen así?

Sr. Riera, ya sabía que me iba a hablar de esos artículos de la LOT, se ha dejado uno, el 58, había tres, tres entre 158 artículos que tiene la Ley Orgánica del transporte terrestre que se hizo en el 87. Y si ha oído lo que he dicho cuando he empezado mi intervención, se lo he dicho, hombre, es que si ustedes hubieran hecho este proyecto de ley en el año 87, pues hubiéramos podido comprender que lo hubieran dejado vacío, como está, de contenido, pero hacerlo diez años después de estar gestionando las competencias, casi en un siglo distinto de cuando se aprobó la ley orgánica del transporte terrestre y no dotarlo de un poco más de contenido, hombre, esto es una pena. Ciertamente que esto se puede mejorar en otros trámites que tendremos a continuación, pero lo suyo sería que el Gobierno, cumpliendo su trabajo desde un principio hubiera presentado un proyecto con algo más de contenido, no un proyecto que en siete artículos tiene seis remisiones reglamentarias y que ni siquiera tiene plazos para hacer los reglamentos, este proyecto de ley, realmente, es una burla a la inteligencia legislativa, simple y llanamente.

Por otra parte, señoras y señores diputados, se lo dije, se lo dije y acerté, no contestaría, el Gobierno no contestará, les he preguntado, de una manera clara, rotunda e inequívoca, si saben qué van a hacer con el desarrollo reglamentario del consejo y del comité o si no lo saben, si no lo saben, a ver qué pasa con esa ignorancia, y si lo saben, ¿por qué lo ocultan al Parlamento?, lo he preguntado, de manera clara, se lo he dicho, no van a decir nada, eso sí, ruego a los señores y señoras diputados, que no lo cuenten fuera a esto, que no alarmen a la población, señores y señoras de la prensa, no lo publiquen, no digan nada sobre esto, no digan que el Gobierno no sabe, que está en estado catatónico, no lo digan, no preocupen a la gente, ahora le daremos el trámite que corresponda, seguirán sin contestar, no nos van a decir nada, ahora nos dirán alguna cosa para salir por esa famosa tangente por la que casi siempre se deslizan en los siguientes turnos, y no nos van a decir si saben o no saben hacer con el consejo y el comité, si no, vamos a ver ahora la prueba del nueve.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a la votació.

Sr. Riera, em pensava que m'havia fet que no. Té vostè la paraula.

EL SR. RIERA I BENNÀSAR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, vostè no es preocupi. La veritat és que no li contestaré res del que m'ha demanat, res, perquè en aquesta llei del segle passat, que és quan vostès governaven a Madrid, que la feren, perquè en aquest segle no han fet res ni faran res pus mai, sí que és ver, tot era reglament, i l'article que vostè m'ha dit, el 58, jo la veritat l'he llegit i supòs que no en sé, perquè no veig res del que vostè em diu. Però sí que li vull dir una cosa, estigui tranquil, les associacions de transportistes no estan gens intranquil•les o almanco ni a la Conselleria ni al Govern no li han dit res, a vostè tal vegada li han dit, perquè qualche cosa han de fer, però a nosaltres no ens han dit res. Però, estigui tranquil, que vostè s'assabentarà del reglament a través del BOCAIB, i així quedarà tranquil. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. I acabades les intervencions, passam a la votació.

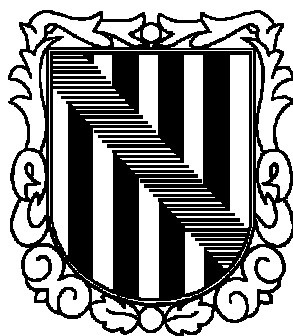
Senyores i senyors diputats que votin a favor de l'esmena a la totalitat, presentada al projecte de llei, i presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 24; en contra, 30; 2 abstencions. Queda rebutjada aquesta esmena a la totalitat i, per tant, continuarà el tràmit del projecte de llei presentat pel Govern.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
